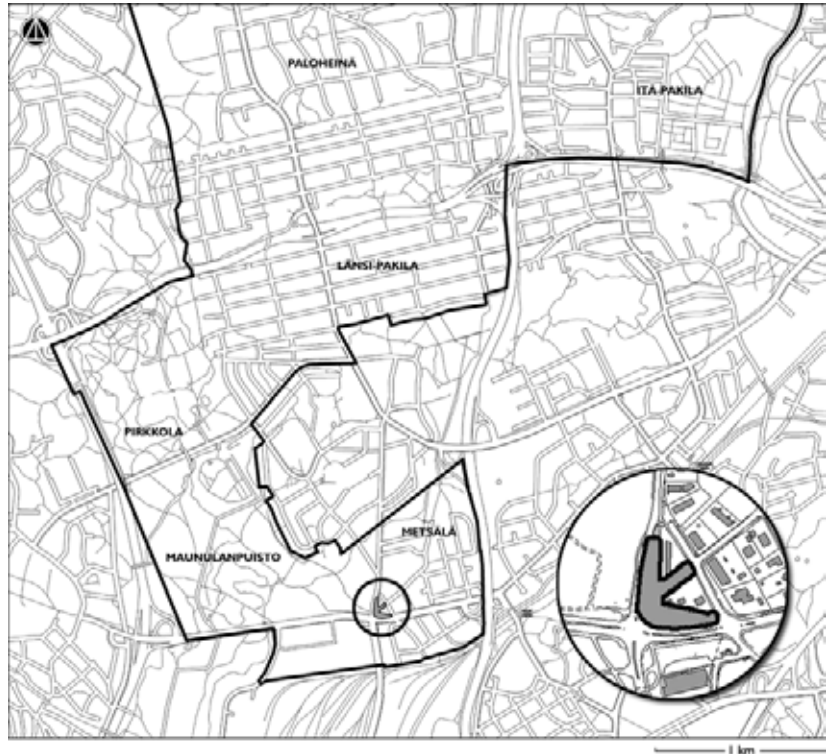

I I . ASESEPÄNTIE, RAJAMETSÄNTIE KULMAUS

pinta-ala	4 549 m ²
rekisterinumero	35049
hoitoluokka	A2 (1324 m ²)→A3 A3 (3225 m ²)
osoite	Asesepäntie, Rajametsäntie
kaavamerkintä	VP (puisto)
perustamisvuosi	1979
suunnittelija	Mikko Koivistoinen
luonnonhoidon kuvio	-

(ylin) Rajametsäntien varsi.
(alin) Näkymä keskimmaiselle
reitille lounaasta.

Kohteen kuvaus

Vilkasliikenteisten teiden risteyksissä sijaitseva viheralue, jolla on liikenteen haitoilta suojaava vaikutus lähitonteille. Kulkureitit ovat viherosaston talvikunnossapidossa. Alue on siisti, mutta ei ole tarkoituksenmukaista säilyttää liikennealuetta hoitoluokassa A2. Alueen halki kulkee Mätäojan putkitettu osuus.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Siisti tienvarsialueen kasvillisuus ja näkymäalueiden säilyttäminen avoimina.

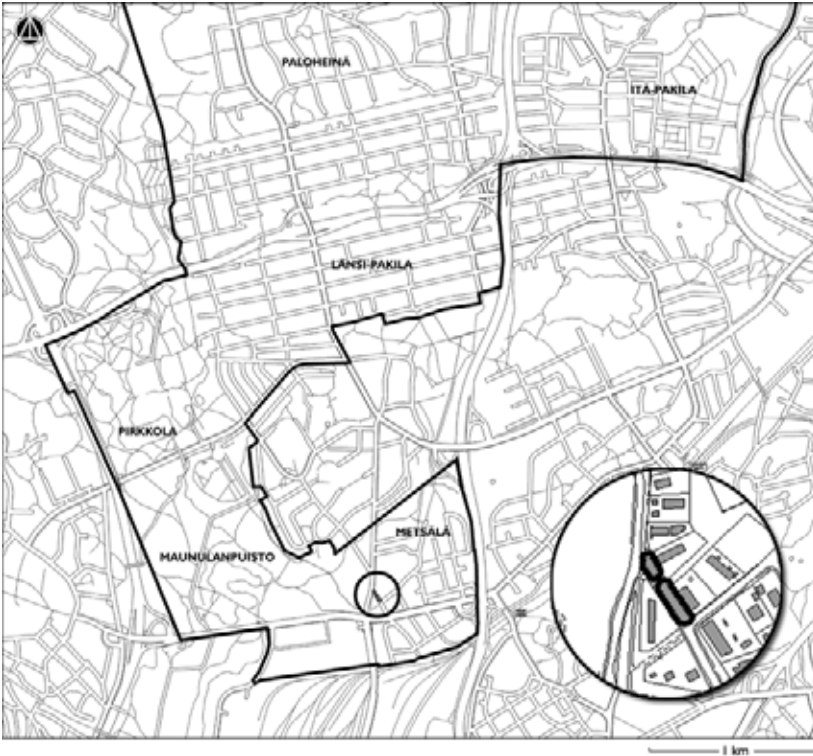
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Työn kuluessa alueen hoitoluokka tarkistettiin, sillä koko alue ei vaatinut eikä myöskään vastannut A2:lle asetettuja hoitotavoitteita. Jatkossa kadun vartta hoidetaan kokonaisuudessaan A3-hoitoluokassa.

Ylläpidossa huomioitavaa

Alueelle istutetut havupuut ovat tärkeitä ympärivuotisia vihreyttäjiä, ja niiden ympäriltä harvennetaan lehtipuustoa ja vesakkoa säännöllisesti muutaman vuoden välein, jotta havupuusto ei karsiudu lehtipuiden oksien piiskauksesta.

12. NIITTYLÄNTIEN PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	515 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35053
<i>hoitoluokka</i>	A3 (267 m ²)
<i>osoite</i>	Niittyläntie
<i>kaavamerkintä</i>	vain reunaviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Käytännössä puistokaista on kapeampi kuin mitä kaavan rajaus antaa ymmärtää, koska leveä katu ulottuu puiston puolelle. Alue on Krämerintpuiston (35048) viheralueen jatke. Eteläisin kaistale näyttää sulautuvan osaksi tonttia.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alue pidetään siistinä kadunvartena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

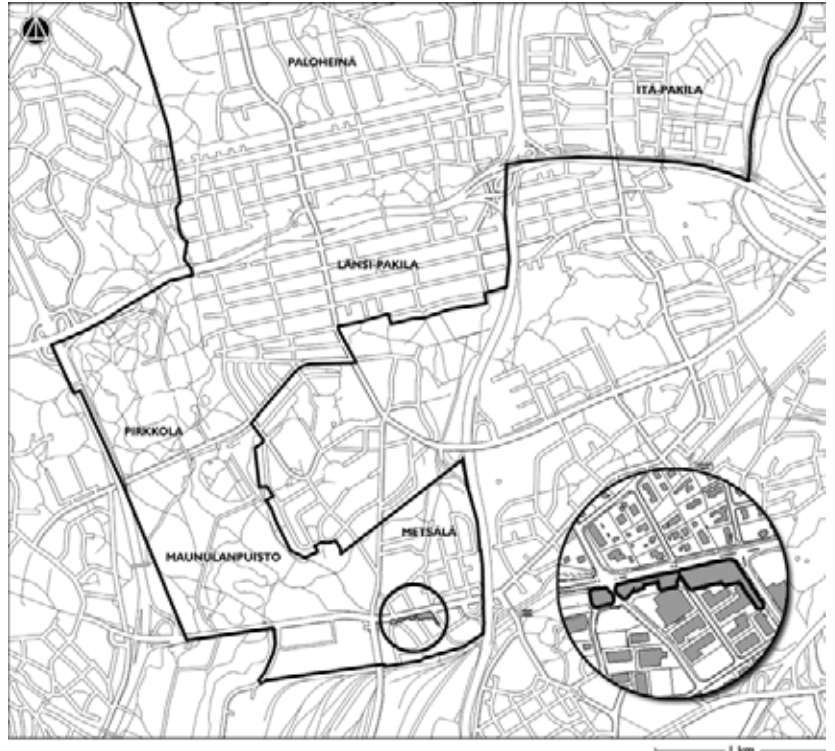
Eteläosan viherkaistale voidaan liittää kaavamuutoksella tonttiin ja pohjoisosa osaksi viheraluetta 35049. Kadun alle jäänyt viheralueen osa voidaan muuttaa katualueeksi.

(ylin) Näkymä Rajametsäntielle.
(alin) Eteläisin kaistale on jo ulkoasultaan kuin osa viereistä tonttia.

13. ASESEPÄNTIEN SUOJAVYÖHYKE

<i>pinta-ala</i>	4 852 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35054
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Asesepäntie
<i>kaavamerkintä</i>	VP (puisto), P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	4009, 4009.1

Kohteen kuvaus

Teollisuusalueen ja vilkasliikenteisen Asesepäntien välissä on suojaviheralue, jonka poikki pitkittäissuunnassa kulkee voimalinja. Alue käsittää kolme osaa. Itäisin osa käsittää myös kapean kallioleikkauskaistaleen, jonka päällä kasvaa mm. kurtturuusua. Läntisimmällä osalla on muuntarakennus, kioski sekä oikopolku Asesepäntien yli olevalta suojatieltä Niittylänpolulle. Kioskin ympäristö terasseineen ja nurmikoineen poikkeaa suojaviheraluekaistaleista, sillä se on istutettu ja hoidettu kioskinpitäjän toimesta. Tuoreen kankaan metsä on ylitihäää, nuorta, rauduskoivuvaltaista lehtimetsää. Luonnonhoitosuunnitelmassa on metsäkuviioihin merkitty kuuluvan myös LP-pysäköintialue, jota ei ole toteutettu kaavan mahdollistamassa koossa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojametsän vaikutus säilytetään antamalla kehittyä paikalle lehtipuuvaltainen reunametsä. Metsä ei saa kuitenkaan haitata voimalinjaa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Työn kuluessa tarkistettiin hoitoluokitusta (oli hoitoluokkakartassa C1 -metsää, mutta luonnonhoitosuunnitelmassa on luokiteltu C3:ksi). Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Alueella on tiheäkasvuista vesakkoa, joka kaipaa siistimistä. Metsän kasvaessa on huomioitava sähkölinja ja poistettava säännöllisesti linjaa uhkaava, korkea puusto.

Ylläpidossa huomioitavaa

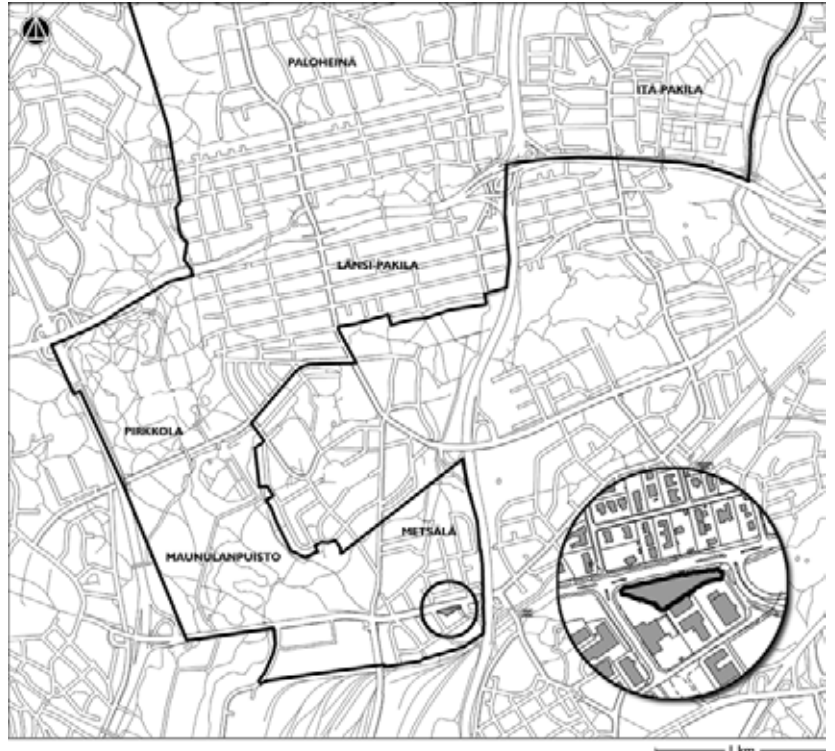
Edellisen hoitokierroksen rankakasat ovat jääneet maastoon kevyenliikenteenväylän varrelle: kertynyt risu tulee poistaa tai hakettaa jatkossa heti hoitotoimenpiteiden yhteydessä. Kallioleikkauksen päällä kasvava pensasruusuistutus tarvitsee säännöllisen hoitoleikkauksen muutaman vuoden välein.

Näkymä itälaidalta kohti länttä.

14. ASESEPÄNTIEN SUOJAMETSÄ

<i>pinta-ala</i>	2333 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35055
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Asesepäntie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila-Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	4006, 4007

Kohteen kuvaus

Suojaviheralue sijaitsee vilkasliikenteisen Asesepäntien varrella. Osa alueesta on lähes harvakseltaan mäntyä kasvavaa kalliota ja osa tuoreen kankaan sekametsää. Kallioalue on kärsinyt viime vuosien kuivuudesta ja osa männystä on kellastuneita. Alueen poikki kulkee voimalinja.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojavyöhykkeen metsällä on suojavaikutusta ja se on yleisilmeeltään siisti.

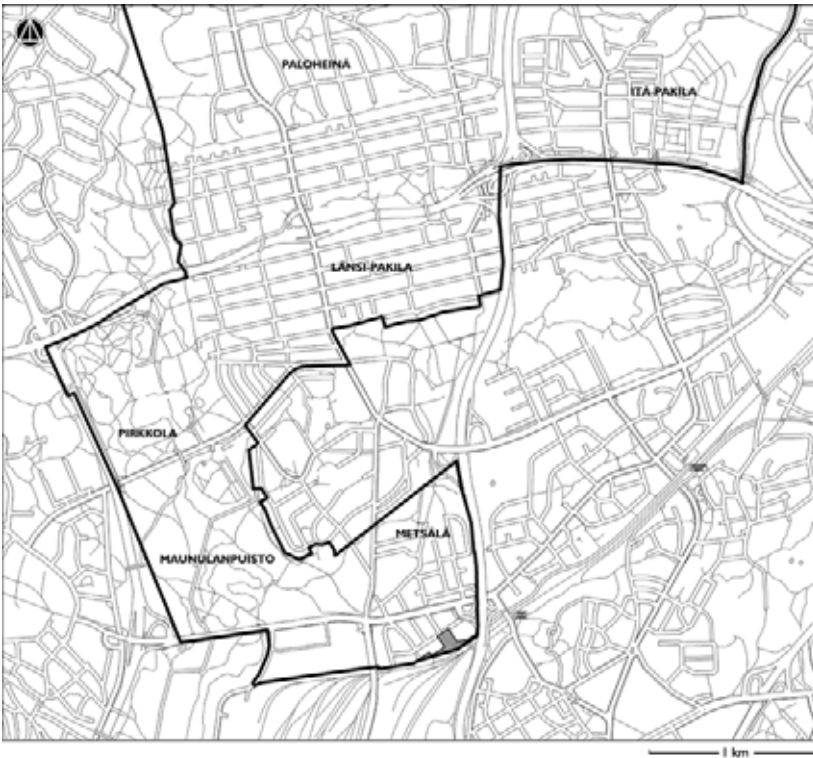
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitoluokkatarkistus tehtiin työn kuluessa (oli hoitoluokkakartassa C1-metsää, mutta luonnonhoitosuunnitelmassa sekä C1 ja C3-kuvioita). Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Kallion laelle kuivuuden takia pystyynkuolleet männyt saavat keloutua, mikäli pysyvät pystyssä.

Näkymä lännestä.

15. LUKKOSEPÄNRAITIN SUOJAVIHERALUE

<i>pinta-ala</i>	9 028 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35113
<i>hoitoluokka</i>	C1 (3 079 m ²)
<i>osoite</i>	Lukkosepänraitti, Läkkisepäntie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (Suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Alue on osaksi valtion omistamaa suojaviheraluetta radan varressa, joten se ei ole mukana luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Metsä muodostaa suojavyöhykkeen tonttien ja rata-alueen väliin.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

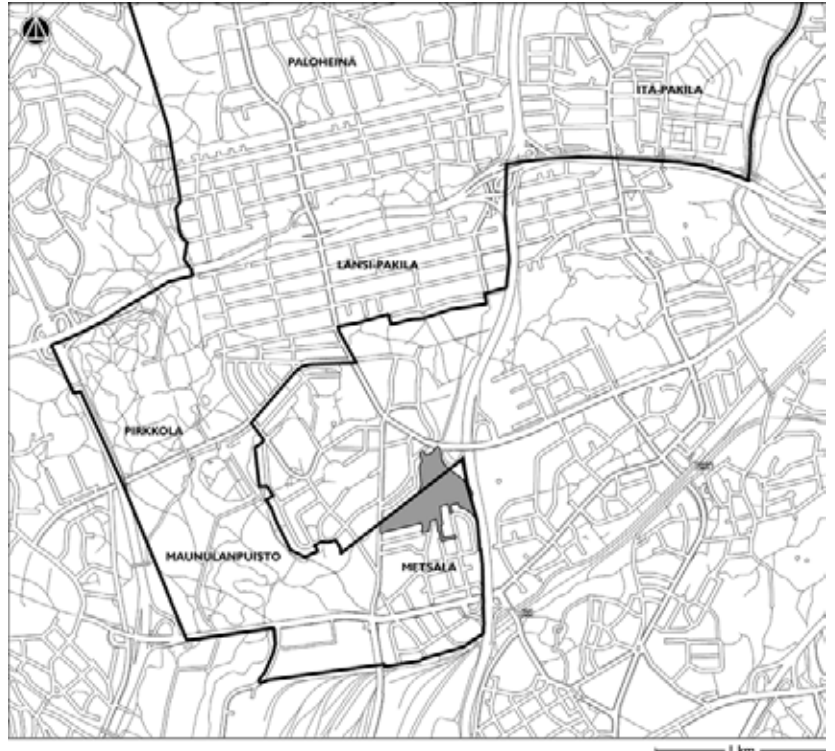
Rajaus oli tehty viheralurekisteriin siten, että valtion rata-aluetta oli luokiteltu viheralueeksi. Rajojen korjaus tehtiin viherrekisteriin jo työn kuluessa. Viherosaston hoitoon jäävä suojaviheralueen osa otetaan seuraavalla kierroksella mukaan luonnonhoitosuunnitteluun. Hoidetaan siihen saakka tarvittaessa erillistilauksella luonnonhoitoyksiköltä.

Näkymä alueen pohjoislaidalta.

16. PIRTTIPOLUNPUISTO

pinta-ala	101 696 m ²
rekisterinumero	36073
hoitoluokka	A3 (5 566 m ²)→B2 B2 (27 655 m ²) C1 (50 084 m ²) C3 (18 391 m ²)
osoite	Pirttipolku
kaavamerkintä	vain reunaviiva (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
luonnonhoidon kuvio	4016, 4021- 4029, 4069- 4072

Kohteen kuvaus

Monipuolisella viheralueella on sekä niittyä että metsää. Alueella on sekä viherosaston että liikuntaviraston talvikunnossapitämiä asfalttipintaisia reittejä. Alueen pelikenttä siirtyi muutamia vuosia sitten viherosastolle, koska liikuntavirasto oli luopunut alueen ylläpidosta. Kentän varustuksena oli ollut maalit ja alueen nurmikoita leikattiin säännöllisesti. Kenttä on nyt ollut usean vuoden ajan ilman hoitotoimenpiteitä ja sen pinta on päässyt nurmettumaan. Kentän ympäristön hoitotaso ei vastaa eikä alue vaadi nykyisellään A3-luokan hoitoa, joten alueen hoitoluokkia tarkistettiin jo työn aikana. Pirttipolunpuiston pohjoisosan sisääntuloon on rakennettu sorapintainen pysäköintialue. Käskynhaltijantien tielinjauksen osoittama kaava on vanhentunut.

Metsä on pääosin puustoltaan vaihtelevaa tuoretta kangasmetsää sisältäen lehtomaisia osia. Kosteaa, rehevää niittyä reunustaa alueen halki virtaavaa Mätäojaa. Niityn kasvilajisto on vuosien mittaan yksipuolistunut ojien tukkeutumisen aiheuttaman maapohjan kosteuden lisääntyneeseen. Vaihteleva ympäristö niittyineen, pensaikkoineen ja metsineen tarjoaa linnuille tärkeän elinympäristön: alueella onkin runsas lehti- ja sekametsän peruslinnusto, jonka lisäksi peukaloinen, mustapääkerttu ja sirittäjä viihtyvät ympäristössä (arvon luokka III). Viheralue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa ja sitä

Pirttipolun kenttä

on käsitelty myös Maunulan viheraluesuunnitelmassa 1998. Pelikentän itäpuolella Metsälän suuntaan oleva kevyenliikenteen reitin alittava Mätäojan rumpu on Helsingin Veden hoitovastuulla. Pirttipolku 10 ja 12 välistä sedevesiverkko purkaa vettä Mätäojaan.

Käyttäjien toivomukset

Asukkaat ovat toivoneet kentän kunnostamista ja varustetason parantamista – asiaa on ajanut kaupunginvaltuutettu Arto Bryggare. On kyselty myös mahdollisuuksia saada koirienkoulutuskenttä alueelle.

Tavoitteet

Harrastusmahdollisuuksien kehittäminen vastaamaan kysyntää ja niityn saaminen hoidon piiriin ovat alueen päätavoitteet.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Entinen kenttäalue hoidetaan niittynä, kunnes kunnostustoimiin ryhdytään. Kentän varustelutarpeen määrittämiseksi kartoitetaan asukkaiden toiveet ja todelliset käyttöpaineet. Kenttäalueen kunnostaminen sorapintaiseksi vaatii kuivatuksen ja rakennekerrokset. Kunnostamisen yhteydessä rakennetaan kentälle myös valaistus.

Luonnonhoidon alueita hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Niittyalueiden hoitoa kehitetään esimerkkitapauksena kosteasta niitystä. Niittyjen pysyminen siisteinä ja avoimina on maisemallisesti tärkeää. Mikäli niittyjä ei pystytä niittämään maapohjan kosteuden takia, on niityn kosteutta vähennettävä kunnostamalla ensimmäisenä alueen ojat. Mätäojan kehittäminen kokonaisuutena yhdessä Suursuonpuiston osien kanssa on mahdollista laatimalla erillinen hoito- ja kehittämissuunnitelma koko puroalueelle.

Maunulanpuisto 286

Maunulanpuisto on kokonaisuudessaan suurimmalta osin Keskuspuistoa, johon sisältyvät myös viljelypalsta-alueet, koira-aitaus ja Koivikkopuiston leikkipaikka. Asukkaita Maunulanpuiston alueella ei juurikaan ole ja viheralueiden käyttäjät tulevat muualta.

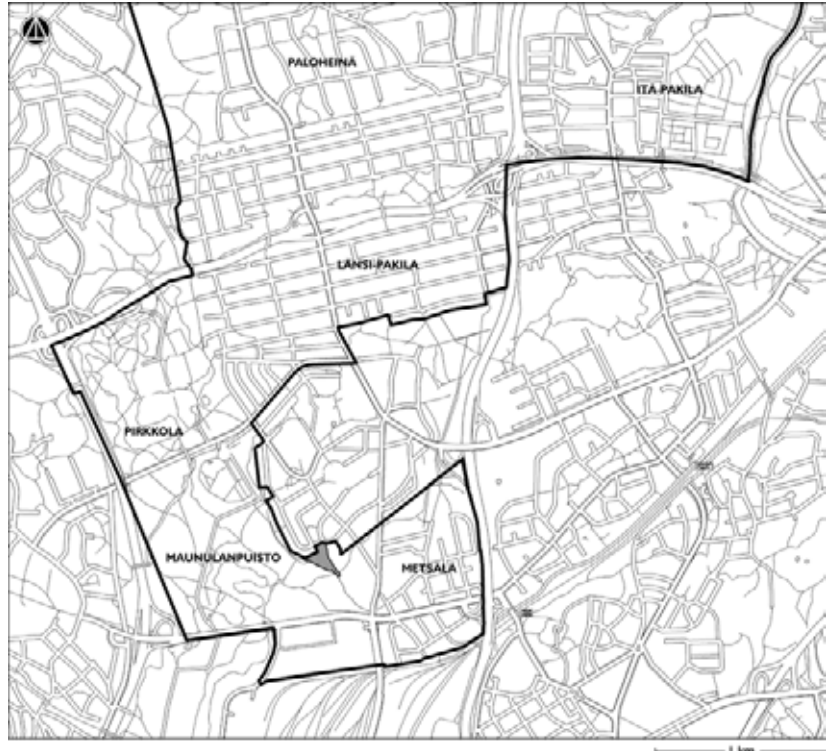

(ylin) Mätäoja

(alin) Näkymä alueelle Takametsäntieltä.

17. KOIVIKKOPUISTO (KESKUSPUISTO)

pinta-ala	13 300 m ²
rekisterinumero	35033
hoitoluokka	A2 (179 m ²) A3 (12 421 m ²) → B2
osoite	Koivikkotie
kaavamerkintä	vain reunaviiva (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	-
luonnonhoidon kuvio	-

(ylin) Leikkipaikka Koivikkotien varrella.
(aln) Näkymä luoteeseen etelälaidan kentälle.

Kohteen kuvaus

Alueen läpi johtaa ulkoilureittejä – myös liikuntaviraston rakentama uusi yhdysreitti, joka toteutettiin kesällä 2002. Aktiivisin leikkipaikka on hoitoluokaltaan A2, muu puistomainen osa ja sorapintaisen pelikentän ympäristö kuuluu hoitoluokkaan A3. Avo-oja johtaa sadevesiään Koivikkotien varrelta Mätäojaan.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

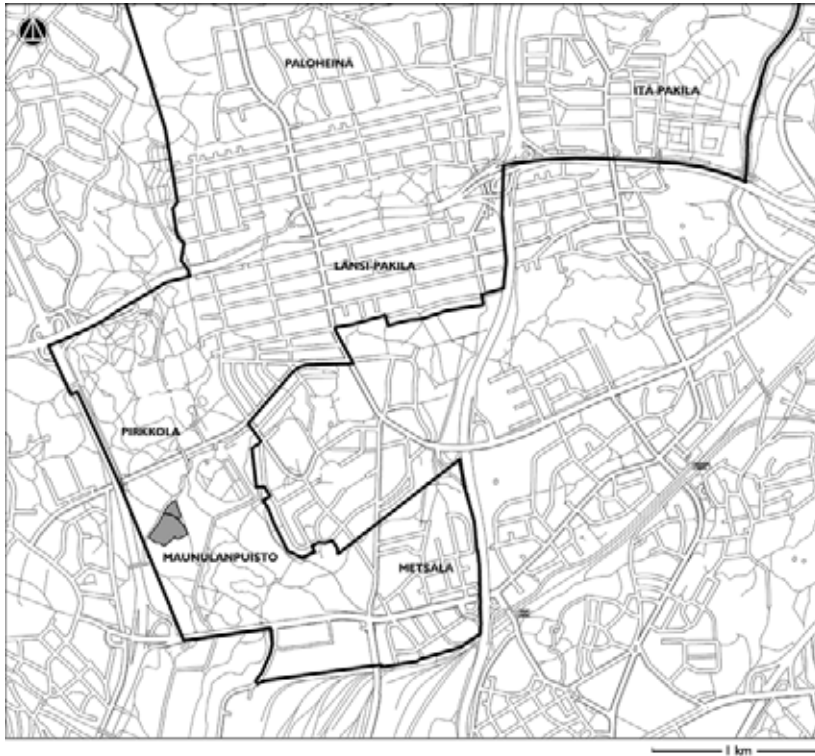
Tavoitteet

Leikkipaikka säilytetään houkuttelevana ja turvallisenä. Pelikenttä pidetään käyttökunnossa täydentämässä toimintamahdollisuuksia kattavan ulkoilureitistön ohella.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitoluokkarajauksia on tarkistettu jo työn kuluessa, sillä pelikentän ympäristön avoimet alueet eivät vaadi A3-tasoisia hoitoa vaan voidaan hoitaa niityinä. Leikkipaikka pidetään kunnossa ja leikkivälineistöä uudistetaan tarpeen mukaan käyttötalouden varoin. Mätäojan uoman hoitoa tarkastellaan laajemmin purojen hoito-ohjelmaa laadittaessa. Ojan virtaamasta huolehditaan pitämällä se vesaikosta vapaana.

18. MAUNULANPUISTO VIJELYPALSTAT (KESKUSPUISTO)

<i>pinta-ala</i>	26 969 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35035
<i>hoitoluokka</i>	B1
<i>osoite</i>	Pirkkolantie
<i>kaavamerkintä</i>	-
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Kaavassa ei ole erillistä merkintää alueelle. Viljelypalstojen vuokraajana toimii Maunulanpuiston Palstaviljelijät Ry. Kulkureitti halkaisee palstat kahteen osaan. Aluetta kiertävä oja johtaa pintavedet Mätäojaan.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Viljelypalsta-alue pidetään kunnossa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

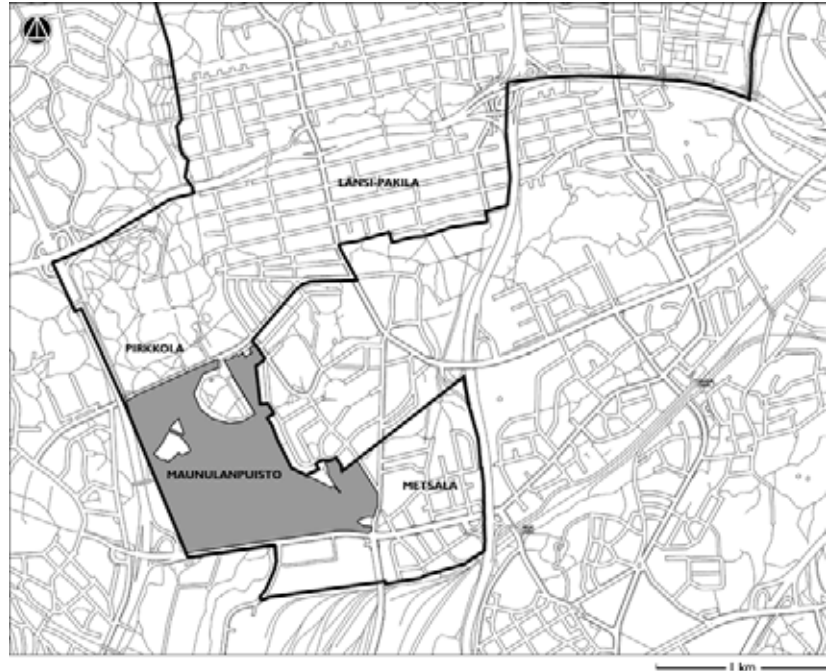
Palsta-alueita kunnostetaan käyttäjäpalautteen pohjalta. Peruskorjaus ei ole kiireellinen, sillä vuokraajat ovat olleet tyytyväisiä.

(ylin) Näkymä läntisemmältä viljelypalstalta.
(alin) Tehokasta palstaviljelyä.

19. KESKUSPUISTO ETELÄINEN

pinta-ala	876 763 m ² (kaava) 849 822 m ²
rekisterinumero	35037 (35035 viljelypalsta- alue)
hoitoluokka	B2 (64 167 m ²) C2 (784 517 m ²)
osoite	Metsäläntie, Kehä I
kaavamerkintä	vain reunaviiva (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Keskuspuiston eteläosan luonnonhoito- suunnitelma 1998-2007
luonnonhoidon kuvio	1048-1094, 1099-1141

Kohteen kuvaus

Maunulanpuiston kohdalla Keskuspuisto kattavine polkuverkostoineen tarjoaa ulkoilumahdollisuuksia ja luontoelämyksiä. Alueen koillisreunalla on Maunulan uurnalehto, joka on perustettu vuonna 1961 sekä vuodesta 1951 toiminut eläinten hautausmaa. Alueen kaavapinta-alaan sisältyvät Maunulanpuiston viljelypalstat (35035).

Alueella on edustettuna erilaisia metsätyyppisiä ja maasto on vaihtelevaa. Lehdon, lehtomaisen kankaan ja tuoreen kankaan rehevät metsät kasvavat sekapuustoa, jonka pääpuulaji on kuusi, mutta myös lehtipuuvallaisia alueita on paljon. Koillisosan puoliavoimet metsäalueet ovat entistä peltoa ja sarkaojauomat ovat edelleen havaittavissa. Sarkaojien pikku hiljaa umpeutumisesta on aiheutunut alueen pintavesien nousemista ja osa entiselle peltomaalle istutetusta puustosta ei ole menestynyt. Avoimien alueiden niityt ovat kasvamassa umpeen pajukon vallatessa tilaa. Niityn kasvilajeja ovat mm. pietaryrtti, mesiangervo, karhunputki ja pujo.

Alueella on monipuolisia luontoarvoja. Maunulan rinne- ja purolehtoalue (arvon luokka I) sijaitsee Keskuspuistossa Koivikkotien eteläpuolella. Alueen ylärinteessä on pähkinälehtoa, alarinteessä lähdevaikutteista kosteaa lehtoa ja purolaaksossa suuruholehtoa, jossa kasvaa monia vaateliaita kasveja

(mm. suokeltto, sinivuokko, lehtopähkämö, imikkä, kevätlinnunherne, saarni (mahdollisesti alkuperäinen), metsälehmus, korpinurmikka ja luhtalitukka). Keskuspuiston alueella rehevässä, tiheikköisessä puronvarressa viihtyy runsas peruslehtimetsälinnusto, minkä takia alue on luokiteltu linnustoltaan arvo-
luokkaan II. Sekametsäalueella taas on kohtalaisen runsas sekametsän ja havumetsän peruslinnusto (arvon luokka II). Männikkötien länsipuolella sijaitsee kasvistoltaan rikas, rehevä lehtokorpialue, jossa kasvaa vaateliaita lajeja mm. korpinurmikka, puro- ja luhtalitukka, kevätlinnunsilmä, suokeltto, käenkukka, kotkansiipi, metsärusu, pitkäpääsara ja sinivuokko (arvon luokka II). Alueen pohjoispäästä on menetetty osa rakentamisen takia. Maunulan ulkoilumajan luona on karvasaran kasvupaikka (vanhan kaivon vieressä). Esiintymän alkuperä ja ikä eivät ole tiedossa, mutta kasvi lienee tässä nuori tulokas (arvon luokka III).

Hämeenlinnanväylän suuntaan olevista, Mätäjoaan johtavista sarkaojista kaksi suurinta sekä Koivikkotie 24-30 asuinkorttelin pohjois- ja eteläpuolella sijaitsevat ojat ovat osa yleistä sadevesiverkostoa ja siten Helsingin Veden hoitovastuulla.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alueen tilarakenteen monimuotoisuuden säilyttämiseksi niittyalueet olisi pidettävä avoimina niittämällä niitä säännöllisesti. Niityt tarjoavat lisäksi monille eliöille elinmahdollisuuden ja siten parantavat myös luonnon monimuotoisuutta. Metsä pidetään luonnonhoidon toimenpitein elinvoimaisena ottaen huomioon alueen luontoarvot ja virkistyskäytön. Uurnahautausmaan välittömässä läheisyydessä metsän yleisilmeen tavoitteena on puistomainen lehtometsä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Lehtomaisilla alueilla kiinnitetään erityishuomiota siihen, että lehtipuuvaltaiset alueet eivät pääse kuusettumaan. Niittyjen rajauksia alueen länsilaidalla on tarkistettu luonnonhoitosuunnitelman mukaisiksi. Koillisosan niittykuvioiden rajaukset (1077 ja 1078) sekä Koivikkopuiston tuntumassa olevan niityn rajausta on tarkistettava maastossa ja merkittävä hoitoluokkakarttaan ja viherrekisteriin.

(ylin) Mätäjoen keväistä idylliä.
(alin) Näkymä Pirkkolantien kevyenliikenteen ylikulkusillalle.

Periaatteena on, että niityt tulisivat säilymään avoimina. Tarvittaessa tehdään niitettävillä alueilla alkukunnostuksena vesakon perkaaminen, pinnan taseus ja selvitetään ojien aukaisutarve yhteistyössä Helsingin Veden kanssa, jotta avoimia alueita päästään hoitamaan koneellisesti vähintään kerran vuodessa niittämällä. Uurnahautausmaan välittömässä läheisyydessä olevat puoliavoimet metsäalueet pidetään siisteinä vesakosta ja tavoitteena on kehittää aluetta enemmän puistometsän suuntaan.

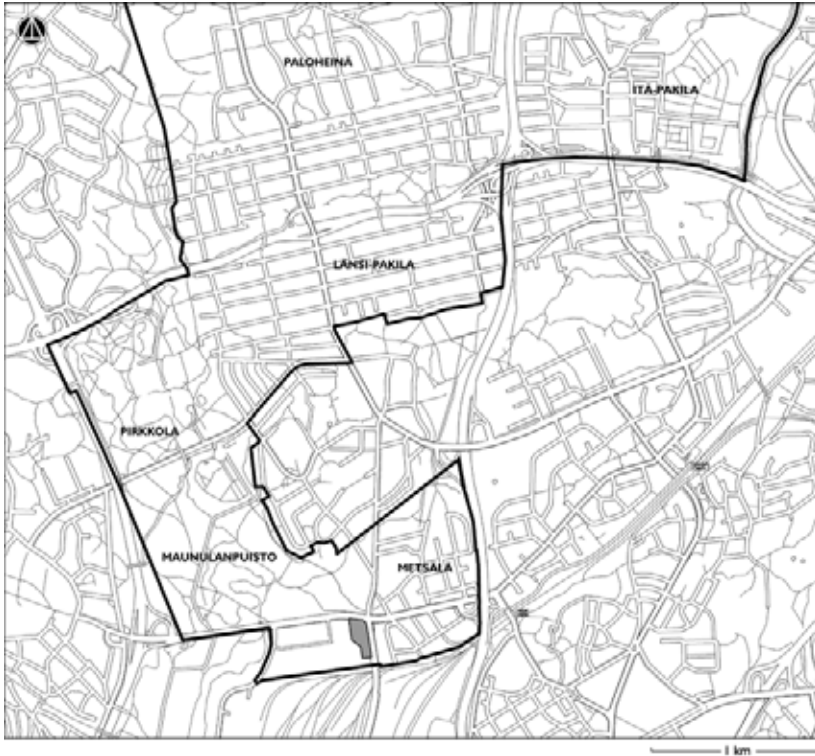
Ylläpidossa huomioitavaa

Uurnahautausmaan läheisten niittyjen niiton yhteydessä voidaan mahdollisuuksien mukaan niittää myös käytävän varrella niittykuvioiden välittömässä läheisyydessä olevat pienialaiset ruohovartisen kasvillisuuden laikut, jotta metsikön puoliavoimuus säilyy.

Mätäoja rehevimmillään.

20. METSÄLÄNTIE, VETURITIE PUISTO

<i>pinta-ala</i>	16 454 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35050
<i>hoitoluokka</i>	C2
<i>osoite</i>	Metsäläntie, Veturitie
<i>kaavamerkinntät</i>	PL (luonnontilassa säilytettävä puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Vilkkaiden teiden risteyksessä oleva varsin laaja metsäalue ei ole mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Pohjoispäädyssä kulkee talvikunnossapidossa oleva asfalttikäytävä (87 m). Alueelta on yhteys maanalaisiin tiloihin.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alue pidetään siistinä metsäisenä viheralueena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

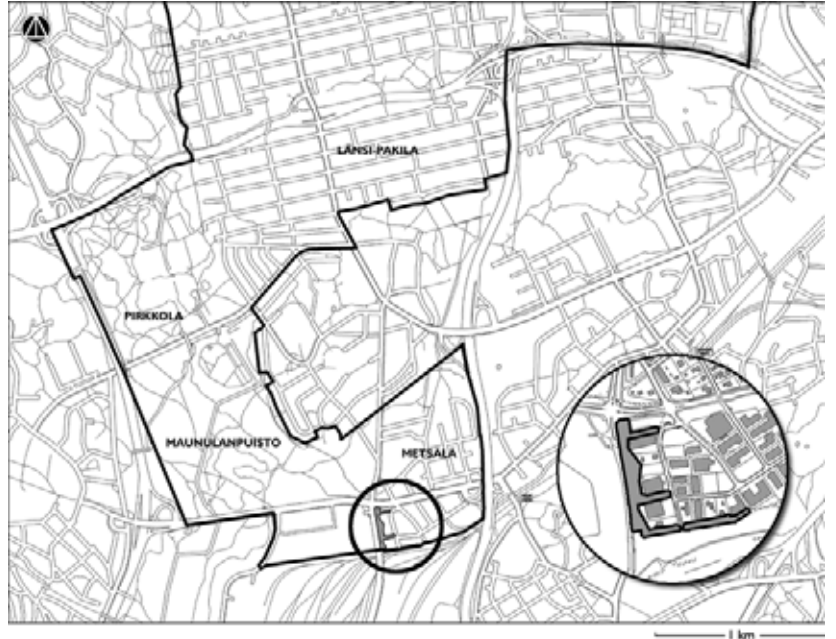
Aluetta hoidetaan tarvittaessa luonnonhoidon menetelmin. Hoitotarpeen kartoittamiseksi tehdään maastokäynti yhdessä metsäasiantuntijoiden kanssa. Alue otetaan mukaan luonnonhoitosuunnitteluun seuraavalla suunnittelukierroksella.

Näkymä pohjoisesta Veturitien suuntaisesti.

21. NIITTYLÄNPOLUN PUISTO

pinta-ala 9 028 m²
 rekisterinumero 35062
 hoitoluokka C3
 osoite Niittylänpolku
 kaavamerkintä VP (puisto)
 P (puisto)
 perustamisvuosi 1990
 suunnittelija Mikko Koivistoinen
 Maunula-Pakila-
 Torpparinmäki
 luonnonhoidon
 suunnitelma
 2000-2009
 luonnonhoidon
 kuvio 4001-4003

Kohteen kuvaus

Viheralue on teollisuusalueen laidalla suojametsäkaistaleena. Sorakäytävä kulkee alueen poikki ja alueella on myös talvikunnossapidetty asfalttikäytävä. Risteyksen tuntumassa on puoliavointa niityn ja harvan lehtipuuston mosaiikkia. Veturitien varrella metsä on osaksi mäntyvaltaista kallion kitu- ja joutomaata ja osaksi rauduskoivuvaltaista tuoretta kangasta. Luonnonhoitosuunnitelmassa ei ole mukana kasvillisuutta radan suuntaan.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojaviheralueella kasvaa liikenteen haitoilta suojaava, elinvoimainen vihervyöhyke.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

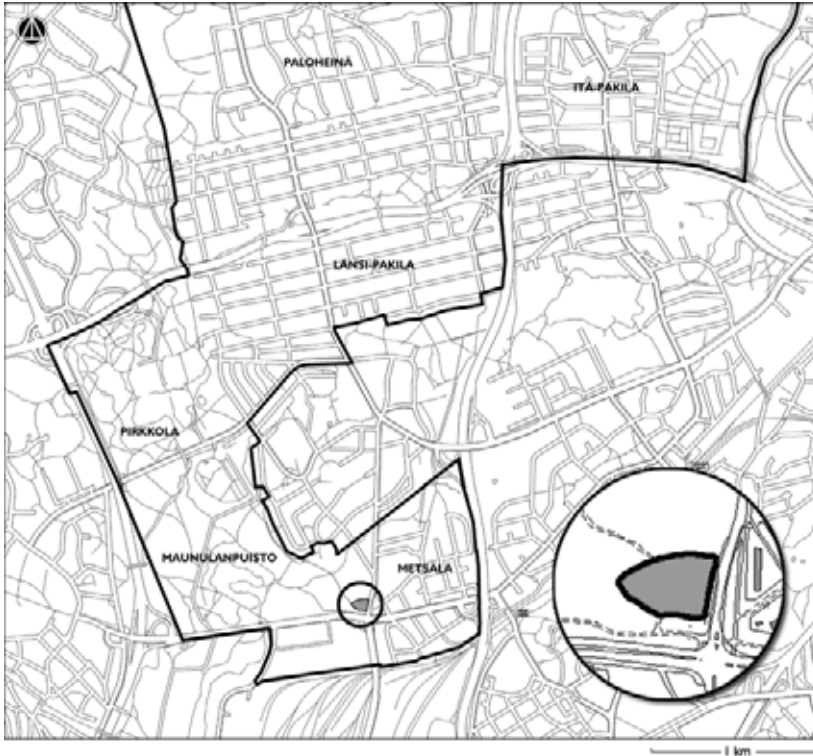
Metsäaluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Radanvarsimetsä otetaan seuraavalla luonnonhoitokierroksella mukaan suunnitteluun. Hoitoluokkia on tarkistettu työn aikana (viheralueen hoitoluokka oli luonnonhoitosuunnitelmassa C3:sta, hoitoluokkakartassa virheellisesti C1:stä). Osa-aluejaon mukaisesti kuului Maunulanpuistoon vaikka olikin todellisuudessa Metsälässä: siksi vaihdettiin viherrekisterissä Metsälään.

(ylin) Näkymä pohjoisesta Veturitien suuntaisesti.

(alin) Veturitien varren suojaviheralue.

22. MAUNULANPUISTON KOIRA-AITAUS (KESKUSPUISTO)

<i>pinta-ala</i>	4 950 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35127
<i>hoitoluokka</i>	C2
<i>osoite</i>	Rajametsäntie, Metsäläntie
<i>kaavamerkintä</i>	vain reunaviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Keskuspuiston eteläosan luonnonhoito suunnitelma 1998-2007
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	1121

Kohteen kuvaus

Koira-aitauksessa on keväisin hyvin kostea maapohja, mikä haittaa aitauksen käyttöä. Vuodesta 2002 on pintaa on kunnostettu kuorikkeella. Alueella on pysäköintiongelma, sillä autot jätetään huoltorampille. Kohdalla on myös suoja-aita. Puusto on lähes pelkästään vanhenevaa kuusikkoa ja pohjakaasvillisuus on kauttaaltaan kulunut. Koira-aitaus on luonnonhoitokuvioissa mukana, mutta viherrekisterissä se on eritelty omaksi kokonaisuudekseen. Kaavassa ei ole erillistä merkintää alueelle. Mätäoja virtaa alueen eteläpuolella.

Käyttäjien toivomukset

Keväällä maanpinta on märkää ja siksi on toivottu kosteusongelman ratkaisemista.

Tavoitteet

Pidetään koira-aitaus käyttökunnossa ja huolehditaan kasvillisuuden uusiutumisesta alueella.

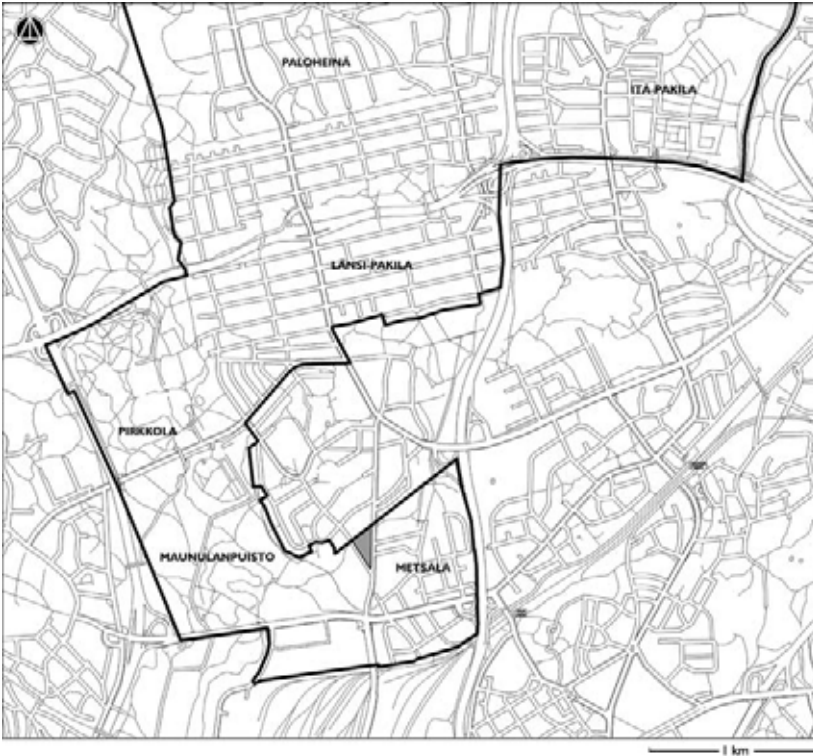
Koira-aitaus on varsin varjoinen ja sen puusto ja pohjakasvillisuus on kulunut.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Tehdään kunnossapitoa tukeva suunnitelma aitauksen kunnostamiseksi erityisesti maapohjan kosteusongelmien osalta. Samalla harvennetaan puustoa poistamalla huonokuntoisia kuusia ja toteutetaan uusi käynti- ja huoltoportti LIV:n käytävän puolelle. Kun uusi portti rakennetaan, joudutaan syvässäliö siirtämään ja reittiä vahvistamaan Rajametsäntien suunnalta. Suunnitelmassa on tarpeellista selvittää myös huolto-ongelmaa: nyt asukkaat pysäköivät autoja huoltorampille. Portin töhritty kyltti on uusittava.

23. MÄNNIKKÖTIE, RAJAMETSÄNTIE METSÄ (KESKUSPUISTO)

<i>pinta-ala</i>	23 107 m ²
<i>rekisterinumero</i>	35237
<i>hoitoluokka</i>	C1 (8 042 m ²) C2 (15 065 m ²)
<i>osoite</i>	Männikkötie, Rajametsäntie vain reunaviiva (puisto)
<i>kaavamerkintä</i>	
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Keskuspuiston eteläosan luonnonhoito- suunnitelma 1998-2007
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	1095-1098

Kohteen kuvaus

Tuoretta kangasta oleva metsäalue on mukana Keskuspuiston eteläosan luonnonhoitosuunnitelmassa. Alueen keskiosien puusto on tasaikäistä, noin satavuotiaista kuusikkoa ja puita vaivaa maannousemasieni. Etelä- ja pohjoisosat ovat puustoltaan vaihtelevampia ja lehtipuuvaltaisia. Alue on kasvistoltaan rikas, rehevä lehtokorpialue, jonka pohjakasvillisuutta kuusikon varjostus ja ulkoilijoiden kulkeminen reittien ulkopuolella on kuitenkin paikoitellen kuluttanut. Alueella esiintyy kuitenkin edelleen vaateliaita kasvilajeja mm. korpinurmikka, puro- ja luhtalitukka, kevätlinnunsilmä, suokeltto, käenkukka, kotkansiipi, metsäruusu, pitkäpääsara ja sinivuokko. Alueen pohjoispäästä osa luontoarvoista on menetetty rakentamisen takia. Käskynhaltijantien tielinjauksen osoittama kaava on vanhentunut.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Pyritään säilyttämään alueen luonto- ja virkistysarvot pitämällä kulku toimivilla, rakennetuilla reiteillä. Puuston ränsistyessä on metsikön uudistaminen tehtävä suunnitellusti.

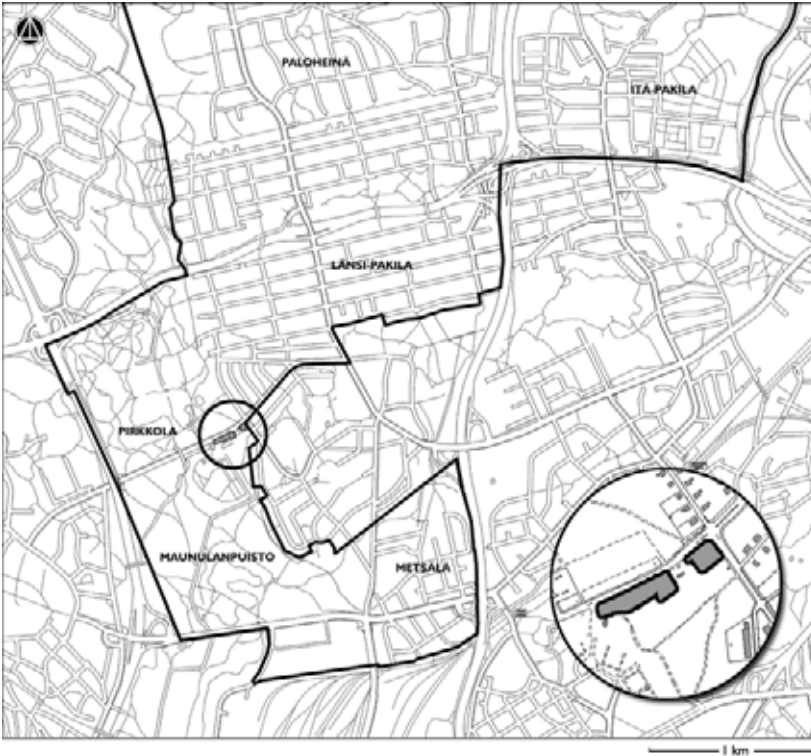
Maunulan luontopolku kulkee alueen kautta.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Tyvilahon vaivaaman kuusikon uudistaminen suunnitellaan. Työn kuluessa tehtiin korjauksia aluerajausten osalta viheraluekisteriin ja hoitoluokkakarttoihin vastaamaan olemassa olevaa tilannetta eikä vanhentunutta kaavaa. Asemakaavan päivittämistarpeesta tiedotetaan kaupunkisuunnitteluvirastoon.

24. UURNAHAUTAUSMAAN VIHERKAISTA, KESKUSPUISTO

<i>pinta-ala</i>	5 200 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36084
<i>hoitoluokka</i>	A3
<i>osoite</i>	Uurnahautausmaa, Metsäpurontie
<i>kaavamerkintä</i>	vain reunaviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Keskuspuiston eteläosan luonnonhoito- suunnitelma 1998-2007
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	1077

Kohteen kuvaus

Pirkkolantien varrella Maunulan uurnahautausmaan läheisyydessä on A3-luokassa hoidettavaa nurmikkoaluetta, jota reunustaa muutama puu sekä puoliavoin niitty. Puistoalue on erotettu Maunulan uurnahautausmaasta siistillä metalliaidalla. Puistoalueella kulkee sorapintainen kävelyreitti. Alueen maapohja on kostea ja rehevää. Nurmikko on leikattu tienvarrelta ojaan asti, kun taas taustalle jääviä vanhoja peltoalueita (luonnonhoidon kuviot 1077 ja 1078) ei ole hoidettu. Ojan putkitetut osat ovat Helsingin Veden hoitovastuulla.

Näkymä lännestä itään.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Säilytetään alue hoidettuna ja siistinä, sillä alueen kautta kuljetaan uurnahautausmaalle.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

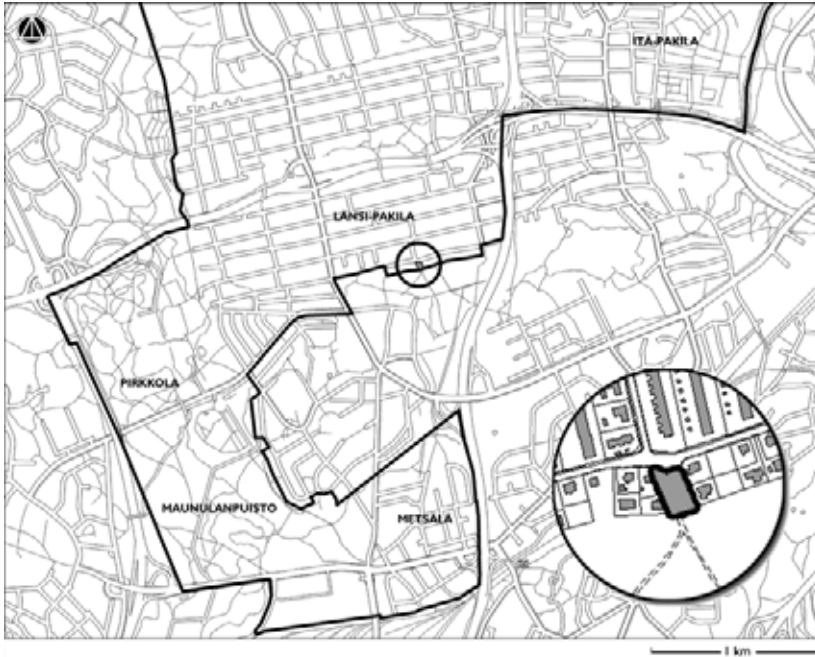
Hoitoluokkien rajauksia muutettiin Pirkkolantien varressa todellisuuden mukaisiksi jo työn kuluessa. Aluetta hoidetaan A3-luokassa. Kasvillisuutta kehitetään puistomaisempaan suuntaan istuttamalla nurmikolle muutamia puuryhmiä. Puulajivalinnassa on huomioitava maaperän rehevyys ja kosteus.

LÄNSI-PAKILA 402

Länsi-Pakila 341

Länsi-Pakilan metsäiset viheralueet ovat keskittyneet Kehä I:n ympärille suojaamaan liikenteen haitoilta ja tarjoamaan mukavan viheryhteyden itä-länsi-suunnassa alueen halki Keskuspuistoon saakka. Ulkoilureitti Pakilanpuiston halki Kehä I:n pohjoispuolilla on kunnostettu rakenteellisen kunnossapidon varoista vuosina 2002-2003. Ulkoilureitin kunnostus sai kiitosta, mutta käyttäjät kokivat ongelmallisena erityisesti pyöräilijöiden ja luistelijoiden suuren tilannenopeuden. Ulkoilureitin varrella onkin tärkeää säilyttää hyvät näkemäalueet erityisesti risteyskohdissa. Länsi-Pakilan alueella suurin tuleva hanke on mahdollinen Länsi-Pakilan leikkipuiston rakentaminen. Sosiaalivirasto on alustavasti varautunut hankkeen toteuttamiseen vuodeksi 2005, jolloin viherosastolla tehtäisiin alueen puistosuunnittelu ja vuotta myöhemmin toteutus. Kaupunkisuunnitteluvirasto tutkii Pakilanpuiston alueella täydennysrakentamismahdollisuuksia ja kehittää aluetta kaupunginosapuistona.

25. SAARNAAJANTIE

pinta-ala 1 124 m²
rekisterinumero 36013
hoitoluokka A3à B2
osoite Saarnaajantie
kaavamerkintä VP (puisto)
perustamisvuosi -
suunnittelija Maunula-Pakila-Torpparinmäki
luonnonhoidon
suunnitelma
2000-2009

luonnonhoidon 4097.1
kuvio

Kohteen kuvaus

Pieni puistoalue Suursuonpuiston reunassa on hoitoluokkakartassa A3- aluetta, mutta todellisuudessa ei kuitenkaan vastaa rakennetun puiston hoitoluokkaa. Nykyisellään alue on yleisilmeeltään kuin osa hoitamattomaa tonttia. Alueen poikki kulkee sorapintainen käytävä, jolta ajetaan myös viereiselle tontille. Nurmikkopinta-alaksi on viherrekisterissä kirjattu 924 m², mutta todellisuudessa alue on rehevää niittyä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Alue johdattaa laajemmille Suursuon virkistysalueille, joten sen hoidon tason ja yleisilmeen tulee vastata tähän vaatimukseen. Tavoitteena säilyttää puoliavoin niittyalue siistinä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

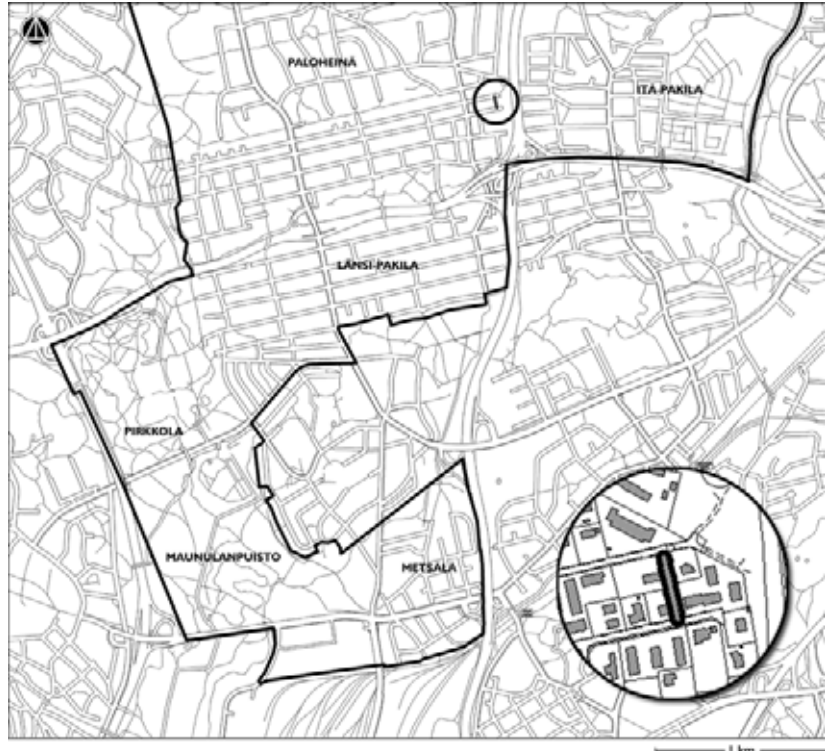
Puoliavointa niittyaluetta ei ole rakennettu puistomaiseksi, joten sen hoitoluokka muutetaan B2:ksi. Niittyaluetta niitetään säännöllisesti vuosittain ja niittojäte pyritään korjaamaan pois. Niittyalueen on tarkoitus liittyä saumattomasti Suursuonpuiston alueeseen.

Näkymä pohjoisesta.

26. VÄLITALONTIE, RIPUSUONTIE PUISTOKAISTA

pinta-ala 344 m²
 rekisterinumero 36023
 hoitoluokka A3
 osoite Välitalontie,
 Ripusuontie
 kaavamerkintä vain reunaviiva
 (puisto)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija -
 luonnonhoidon
 kuvio -

Näkymä pohjoisesta.

Kohteen kuvaus

Alue on kapea kevyenliikenteen kaistale, jonka läpi kulkevan polun molemmilla puolilla kasvaa harvakseltaan lehtipuita, pääasiassa vaahteraa. Eteläisin pääty näyttää osalta tonttia, koska tonttia ei ole rajattu mitenkään. Pohjoisosassa on ollut aiemmin betoniporsas, joka on korvattu ajonesto-pollareilla.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

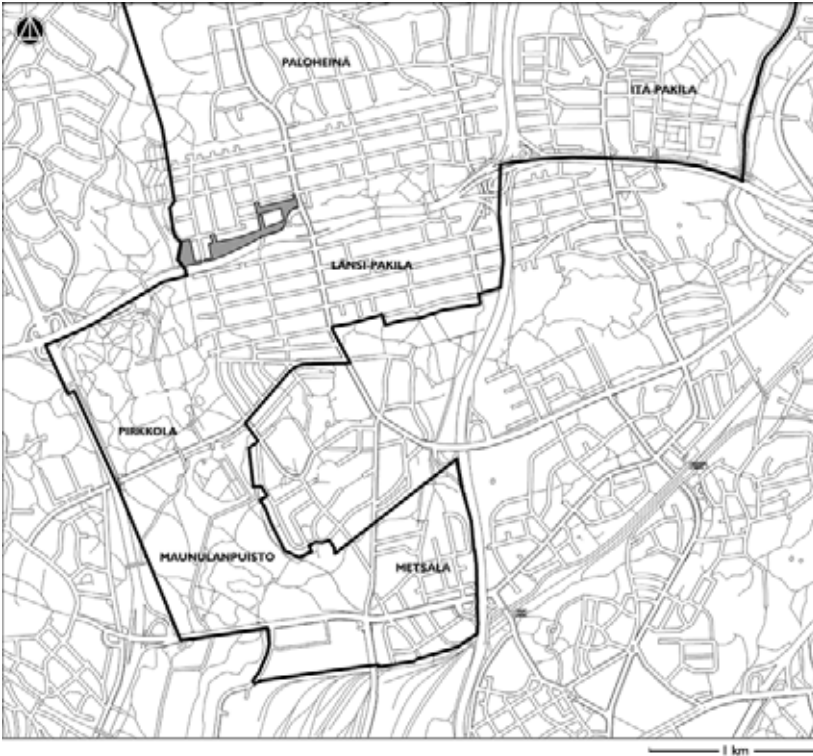
Tavoitteet

Puistokaista on yleisilmeeltään siisti ja hoitoluokan mukaisesti hoidettu.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Alueen tarkastus suoritetaan säännöllisesti ja siistimisleikkaukset tehdään hoitoluokan mukaisesti. Puuston hoito toteutetaan erillistilauksella luonnonhoitoyksiköltä. Esitetään muutosta katualueeksi.

27. PAKILANPUISTO, HEINÄMIEHENTIE

<i>pinta-ala</i>	39 173m ² (maa- pinta-ala) 34 246m ² (hoito pinta-ala)
<i>rekisterinumero</i>	36029
<i>hoitoluokka</i>	C3 (31 968 m ²) C1 (2 278 m ²)
<i>osoite</i>	Heinämiehentie
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3001-3010

Kohteen kuvaus

Pakilanpuiston länsiosa Kehä I:n pohjoispuolella on asemakaavassa määritelty puistoksi (P). Osa puiston pohjoisosasta on Halkosuontien omakotitonttien vuokraamina lisäpihoina. Tonttien lisämaan vuokrasopimukset on uusittu vuosien 2001 ja 2002 aikana.

Puistossa kulkeva kevyenliikenteen reitistö (asfalttipintaista 847 jm, sorapintaista 190 jm) on vilkkaassa ulkoilukäytössä ja toimii tärkeänä viherväylänä Keskuspuistoon. Alueen läpi kulkevaa kevyenliikenteen reittiä parannettiin vuosina 2002 ja 2003. Kehä I:n suuntainen, valaistu reitti on viherosaston talvikunnossapidossa. Vanhainkodin pihaan tuleva Suovakuja katkaisee sorapintaisen, pohjois-eteläsuuntaisen kevyenliikenteen reitin.

Puiston keskivaiheilla sijaitseva kuivahkon kankaan kallioinen männikkö on luokiteltu C1-metsäksi, muuten alue on hoitoluokituksessa C3-metsää. Luonnonhoitosuunnitelmassa alue jakautuu useaksi kuvioksi. Puusto on puistossa pääosin havupuuvaltaista tuoreen kankaan sekametsää, mutta myös lehtipuuvaltaisia alueita on. Alueen läpi virtaa oja-uoma, joka muodostaa yhdessä metsänpohjan saniaiskasvuston kanssa rehevän vyöhykkeen keskelle havupuuvaltaisia kankaita.

Näkymä Halkosuontieltä kohti Vanhainkotiä.

Näkymä Heinämiehentieltä etelään.

Ojan etelä-pohjoissuuntainen osa on Helsingin Veden hoitovastuulla.

Käyttäjien toivomukset

Asukkaat ovat pyytäneet risteävän ojauoman siistimistä.

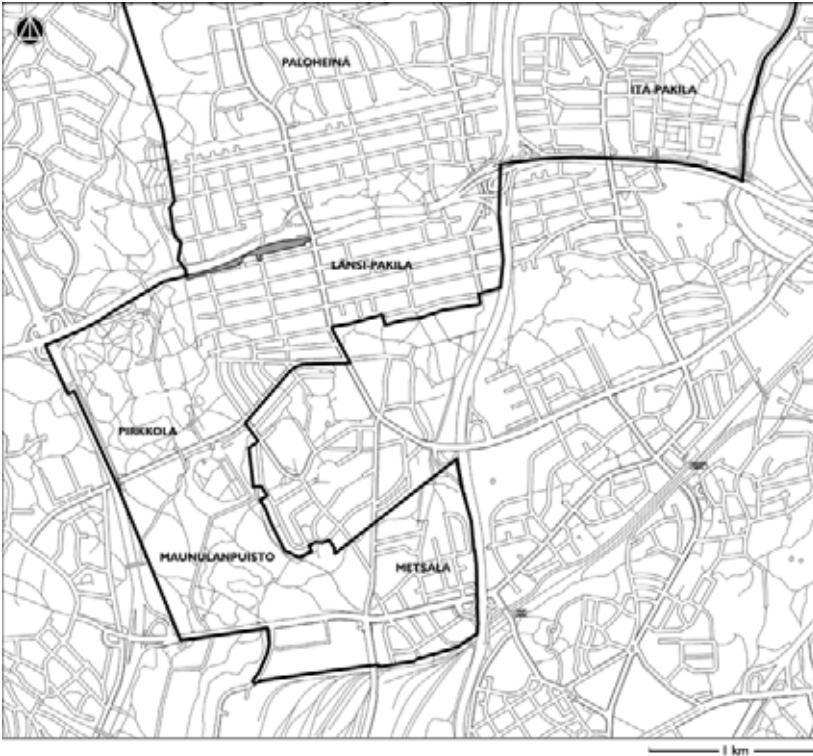
Tavoitteet

Säilytetään metsäisenä ja elinvoimaisena viheralueena, joka tarjoaa viihtyisän ulkoiluympäristön ja suojaa Kehä I:n liikenteen haitoilta.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Metsällä on merkitystä suojaviheralueena Kehä I:n liikenteen haittojen vähentäjänä ja siksi kuusen suosiminen ympärivuotisena suojana erityisesti vanhainkotirakennusten tuntumassa ja kerroksellinen kasvillisuus alueella jatkossakin on tärkeää. Pienpuuston hoidon yhteydessä pyritään säästämään ryhminä pensaskerroksen lajeja. Luonnonhoidon töiden suunnittelussa on huomioitava suojavaikutuksen säilyttäminen myös pitkällä tähtäimellä: metsikköä ei päästetä kehittymään iältään liian yksipuoleiseksi. Lehtipuuvaltaisessa purolaaksossa suositetaan lehtipuita ja pienpuuston hoidon yhteydessä poistetaan alikasvokseksi kasvavat kuuset. Alueen hoitoluokkia tarkistettiin metsäsuunnitelman mukaisiksi jo työn aikana. Kulkureitti Heinämiehentielle on metsittyntä ja osuus vaatii sorapinnan kunnostamisen. Vanhainkodin tuntumassa kiinnitetään erityishuomiota penkkien riittävyteen ja sijoitteluun.

28. PAKILANPUISTO, LASTATIE

<i>pinta-ala</i>	19 591 m ² (kaava) 11 162 m ² (hoitopinta-ala)
<i>rekisterinumero</i>	36030
<i>hoitoluokka</i>	C1 (7 929 m ²) C3 (3 183 m ²)
<i>osoite</i>	Lastatie, Muurimestarintie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	4127-4130, 4135

Kohteen kuvaus

Viherosaston toimesta talvikunnossapidetään asfalttipintaista kevyenliikenteen reittiä, joka johtaa Kehä I:n ylitse. Lastatien puoleinen osuus on pääasiassa havumetsää. Osa alueesta on Kytökunnantien omakotitonttien käytössä. Asuintonttien leviämislle puistoalueen puolelle on luonnollinen selitys historiassa: tontit ovat olleet talojen rakentuessa pitkänomaisia, mutta myöhemmin kaavoituksella tonteista on lohkaistu osa puistoksi. Entisillä piha-alueilla, jotka nyt ovat metsäksi luokiteltuja, saattaisi olla arvokasta kulttuuriperäistä kasvillisuutta. Lastatien rivitalojen asukkaat ovat levittäneet toimintojaan myös tien yli metsään (mm. kompostointi, puutarhajätteen kasaaminen). Lastatien ja Kytökunnantien välissä olevan kalliokumpareen halki johtaa pölliportaat, jotka kaipaavat kunnostamista.

Pakilanpuiston länsiosaa Kehä I:n eteläpuolella hoidetaan C1- ja C3-hoitoluokan metsinä. Suojametsällä on merkitystä Kehä I:n liikenteen haittojen vähentäjänä. Länsipää on tuoreen kankaan kuusivaltaista metsää, itäosa on kuivahkon kankaan mäntyvaltaista metsää. Luonnonhoitosuunnitelmassa tonttien lisämaavuokrausten kohdalla on merkintä "hoidetaan erillisen suunnitelman mukaan", mikä tarkoittaa, että aluetta hoitavat joko

Näkymä lännestä.

tontin vuokraajat ja vuokraamattomia osia luonnonhoidon työntekijät. Kiinteistövirasto on yrittänyt vuokrata aluetta yhtenäisenä, mutta vain muutamia (2 kpl) tonttilaajennusosia on saatu virallisesti vuokratuksi. Alueella on ensimmäisen maailmansodan aikaisia linnoituslaitteita, joista suurin osa on hävinnyt rakentamisen yhteydessä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Säilytetään metsäisenä ja elinvoimaisena suojaviheralueena, suojaa Kehä I:n liikenteen haitoilta.

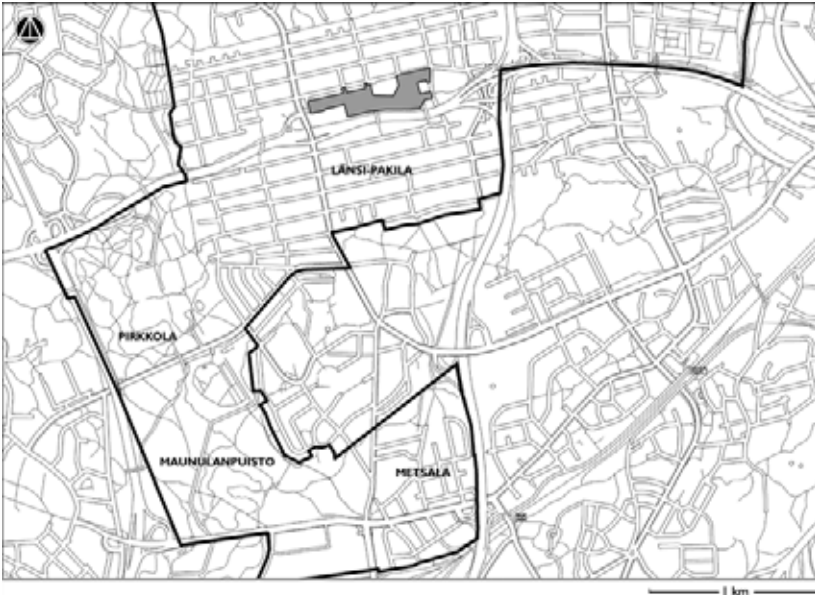
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Hoitoluokkakarttaan korjattiin jo työn kuluessa metsäsuunnitelman mukaiset hoitoluokat (hoitoluokkakartassa alue oli kokonaan C1-metsää, mutta luonnonhoitosuunnitelmassa C1- ja C3-luokan metsää). Tonttitarkastus alueella on tarpeellinen. Metsäksi luokiteltujen entisten piha-alueiden kasvillisuus olisi kartoitettava ennen metsänhoitotoimia, jotta mahdollinen arvokas kulttuuriperäinen kasvillisuus saataisiin säilytettyä. Pölliportaat kunnostetaan. Mahdollisia jäljellä olevia linnoituslaitteita hoidetaan hoito-ohjeen mukaisesti.

Näkymä Lastatien päästä

29. PAKILANPUISTO, HALKOSUONTIE

<i>pinta-ala</i>	81 042 m ² 68 503 m ² (hoitopinta-ala)
<i>rekisterinumero</i>	3603 I
<i>hoitoluokka</i>	L2 (leikkipaikka) (675 m ²) A2 (sora-alue) (119 m ²) C1 (67 684 m ²)
<i>osoite</i>	Halkosuontie, Muurimestarintie
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3015-3026

Kohteen kuvaus

Pakilanpuiston itäosassa, Kehä I:n pohjoispuolella on laaja, yhtenäinen puistoalue yleisten rakennusten ympärillä Kehä I:n pohjoispuolella. Puistoon rajoittuvat muun muassa urheilukenttä, Pakilan kirkko, päiväkotiki sekä kaksi koulua ja puiston alueella on muuntaja ja hälytys sireenitorni. Yleiskaava osoittaa Pakilanpuiston kokonaisuuden kaupunginosapuistoksi, mikä tarkoittaa alueen sisältävän yhden tai useamman kaupunginosan asukkaita palvelevia luonto-, kulttuuri- ja toimintaympäristöjä sekä olevan sijainniltaan keskeinen, olosuhteeltaan vetovoimainen ja toteutukseltaan korkealaatuinen. Puisto on pääasiassa lähimetsää (C1) ja siellä sijaitsee leikkipaikka, jota hoidetaan A2-hoitoluokassa. Leikkipaikka on kunnostettu vuonna 2001. Aidatun leikkipaikan varustuksena on mm. keinut, jousikiikkuja, liukumäki, sadekatos ja leikkivälinelaatikoita. Leikkipaikalla on puistotähtitoimintaa. Pakilanpuistossa kulkee lukuisia valaistuja, talvikunnossapidettäviä reittejä, joista keskeisintä on kunnostettu 2002-2003 aikana. Pintojen asfaltointi ja penkköjen viimeistely tehtiin kesällä 2003. Puistossa on myös ensimmäisen maailmansodan aikaisia linnoituslaitteita. Metsän sisällä on myös ojapainanteita.

Koululaiset käyttävät aluetta myös tonttinsa ulkopuolella, sillä koulun tonttia ei ole rajattu mitenkään. Tästä johtuen metsänpohja on kulunut. Osa puistosta Halkosuontien puolella on myös omakotitonttien käytössä. Vain yksi asukkaista on virallisesti vuokrannut tonttinsa lisämaata. Asuintonttien leviämiseksi puistoalueen puolelle on luonnollinen selitys historiassa: tontit ovat olleet talojen rakentuessa pitkänomaisia, mutta myöhemmin kaavoituksella tonteista on

Näkymä metsäisen leikkipaikan läheltä etelään.

lohkaistu osa puistoksi. Entisillä piha-alueilla, jotka nyt ovat metsäksi luokiteltuja, saattaisi olla arvokasta kulttuuriperäistä kasvillisuutta. Luonnonhoitosuunnitelmassa tonttien lisäalueita hoidetaan erillisen suunnitelman mukaan, joten tonttien lisämaan osalta hoidosta on sovittu erikseen toteutusvaiheessa.

Metsäalueet ovat mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Itä- ja länsipäädtyt ovat tuoretta kangasmetsää, keskiosassa on lehtomaista kangasta ja korkeimmat kohdat ovat kallioista kuivahkoa kangasta ja kitu- ja joutomaata. Pääpuulajeina ovat rauduskoivu, kuusi ja kuivilla alueilla mänty. Alueella sijaitsee Pakilan ja Paloheinän tehokkaasti rakennetun seudun yksi viimeisistä lähellä luonnontilaa säilyneistä korvista (arvon luokka III). Varsinkin eteläreunaltaan korpi on rehevää ja siellä tavataan myös harvinaisia kasvilajeja. Korpi tarjoaa turvapaikan myös suurelle joukolle yleisempiä korven kasvilajeja (mm. korpipolkusara, tähtisara, pallosara, isoalvejuuri, suohorsma, iso- ja pikkutalvikki, kurjenjalka, mesimarja, tuhkapaju, korpikaisla ja korpi-imarre). Metsäiset osat ovat myös arvokkaita linnustolle: alueella viihtyvät mm. peippo ja pajulintu.

Käyttäjien toivomukset

Leikkivälinelaatikoiden turvallisuuden parantamiseksi on pyydetty piiriltä toimenpiteitä.

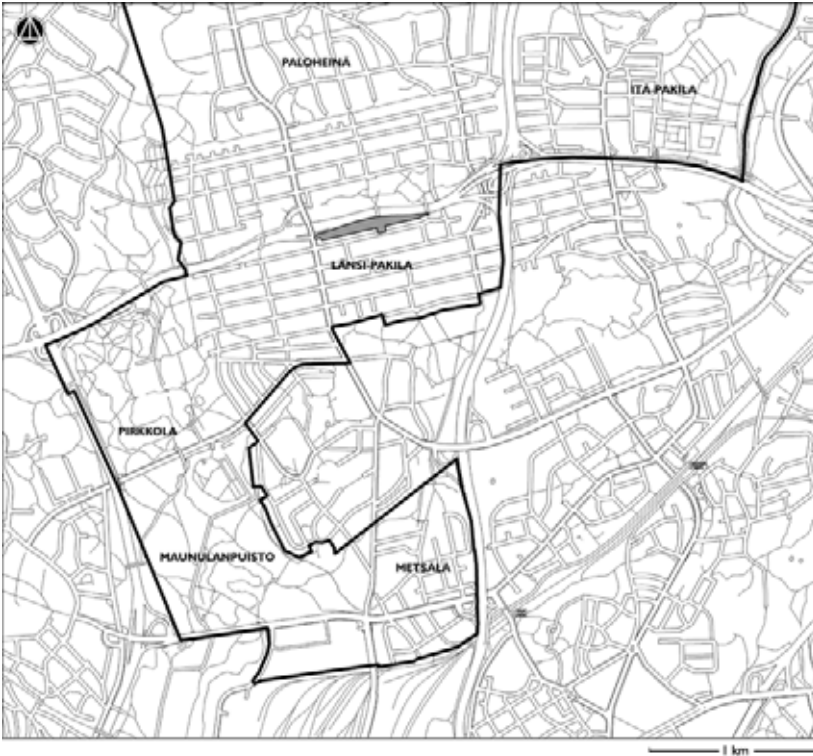
Tavoitteet

Pakilan kaupunginosapuisto tarjoaa monipuolisen ja turvallisen ympäristön erilaisille toiminnoille. Luontoarvot säilytetään.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Metsäalueita hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Koulun piha-alueen rajaaminen esimerkiksi aidalla on suositeltavaa, jotta metsän pohjakasvillisuuden kuluminen saadaan estettyä. Asuintonttien leviämiselle puiston puolelle olisi saatava selkeät säännöt ja periaatteet: alueella suoritetaan tonttitarkastus. Metsäksi luokiteltujen entisten piha-alueiden kasvillisuus on kartoitettava ennen metsänhoitotoimia, jotta mahdollinen arvokas kulttuuriperäinen kasvillisuus saadaan säilytettyä. Leikkipaikan ympäristön puustoa harvennetaan poistamalla huonokuntoisia puita, jotta leikkialueesta tulee valoisampi. Mikäli varmistuu, että Pakilanpuistoon rakentuu tulevaisuudessa leikkipuisto, on leikkipaikan kehittämistarve vähäinen ja toistaiseksi selvittää yksittäisten huonokuntoisten välineiden uusimisella. Rakennuttajatoimiston hankerekisteriin on merkitty Länsi-Pakilan leikkipuisto uutena puistokohteena vuosille 2005-2006. Kun leikkipuiston suunnittelua tehdään, on siinä huomioitava erityisesti esteettömyys.

30. PAKILANPUISTO, KYLÄKUNNANTIE

<i>pinta-ala</i>	28 538 m ² 10 648 m ² (hoitopinta-ala)
<i>rekisterinumero</i>	36032
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Kyläkunnantie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	4132-4135

Kohteen kuvaus

Pakilanpuiston itäosan suojaviheralue Kehä I:n eteläpuolella on C3-luokan tuoreen kankaan sekapuustoista suojametsää. Luonnonhoitosuunnitelman mukaan suurin osa alueesta hoidetaan erillisen suunnitelman mukaan, mikä tarkoittaa, että omakotitonttien asukkaat ovat vuokranneet osan puistosta lisämaaksi tontille ja hoito sovitaan toteutusvaiheessa tontinvuokraajan kanssa. Asuintonttien leviämislle puistoalueen puolelle on luonnollinen selitys historiassa: tontit ovat olleet talojen rakentuessa pitkänomaisia, mutta myöhemmin kaavoituksella tonteista on lohkaistu osa puistoksi. Entisillä piha-alueilla, jotka nyt ovat metsäksi luokiteltuja, saattaisi olla arvokasta kulttuuriperäistä kasvillisuutta. Keskeltä suojaviheraluetta kulkee kevyenliikenteenväylä, joka jatkuu siltana Kehä I:n yli. Alueella on ollut linnoituslaitteita, joista suurin osa on hävinnyt liikenneväylien rakentamisen yhteydessä. Kyläkunnantie 33 ja 35 välissä on Kehä I:n suuntaan virtaava oja.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Näkymä etelästä kohti kevyenliikenteen ylikulkusiltaa.

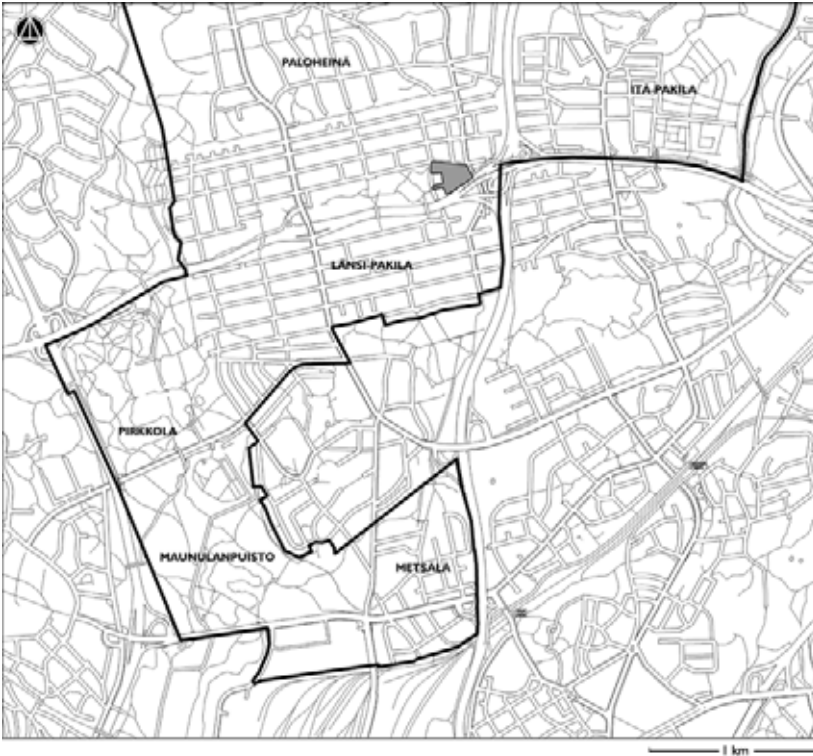
Tavoitteet

Suojametsä pidetään elinvoimaisena ja monipuolisena kasvillisuudeltaan suojavaikutuksen aikaansaamiseksi.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Metsiä hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Kehä I:n suuntaisesti metsikössä tonttien vuokramaa-alueen reunassa kulkee avo-ojapainanne, jonka perkaus suoritetaan tarvittaessa. Kevyenliikenteenväylän suuntainen avo-oja on kunnossa. Virallisia tonttien lisäalueiden vuokrasopimuksia on vain kaksi, joten tonttitarkastus on tarpeen. Metsäksi luokiteltujen entisten piha-alueiden kasvillisuus olisi kartoitettava ennen metsänhoitotoimia, jotta mahdollinen arvokas kulttuuriperäinen kasvillisuus saataisiin säilytettyä. Huomioidaan mahdolliset jäljellä olevat linnoituslaitteet ja hoidetaan niitä hoito-ohjeen mukaisesti.

31. PAKILANPUISTO, PALOSUONTIE

<i>pinta-ala</i>	25 680 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36033
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Muurimestarintie, Halkosuontie, Palosuontie
<i>kaavamerkintä</i>	VP (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon</i>	3025
<i>kuvio</i>	

Kohteen kuvaus

Pakilan kirkon takana sijaitsevalla puistoalueella kulkee asfaltoitu kevyenliikenteenreitti Kehä I:n suuntaisesti. Tuoreen kankaan rauduskoivuvaltaisessa metsikössä on polkuja ja ensimmäisen maailmansodan aikaisia maalinnoitteita, joista osa on hävinnyt. Puistoalueen keskellä on asemakaavassa sosiaalitointa ja terveydenhuoltoa palvelevien rakennusten rakentamaton tontti (YS). Kyseiselle tontille ulottuu Pakilanpuiston itäpään muinaismuistolain nojalla suojeltuja linnoituslaitteita. Pakilanpuistoon on Yleiskaavassa 2002 esitetty täydennysrakentamista.

Puiston asfalttipintainen reitti on kunnostettu vuoden 2003 aikana ja linjattu turvallisuussyistä uudelleen kirkon laajennuksen tieltä. Työssä on varottu vaurioittamasta maalinnoitteita. Kirkon laajennusosa on rakennettu aivan puistoalueen rajaan kiinni. Kirkon pihasuunnitelmassa on esitetty puistomaisia istutuksia myös kaistaleelle Pakilanpuistossa. Maastokatselmuksessa ja keskusteluissa seurakuntayhtymän kanssa viherosasto on todennut, että metsäisellä C1-alueella ei ole tarkoituksenmukaista toteuttaa A-luokan puistomaisia istutuksia. Kirkon seinustalle on kuitenkin istutettu muutama hedelmäpuu. Seinustan kasvillisuudeksi on ehdotettu istutettavan metsänpohjajakasvillisuutta (esimerkiksi sananjalka, metsälauha), joka osaltaan

Näkymä laajentuneen kirkon tontin kulmalta itään.

pehmentäisi myös kevyenliikenteenväylän pengertä. On puhuttu myös puiston linnoituslaitteiden mahdollisesta, ainakin osittaisesta kunnostamisesta ja polkureitin vetämisestä myös kyseiseen puiston osaan. Lehtivesakon harventamista ja siistimistä on luvattu tehdä vuosien 2002-2003 aikana Matti Enrothin aloitteeseen pohjautuen.

Käyttäjien toivomukset

Kirkon arkkitehti on toivonut kaadettavaksi Palosuontien suunnasta lähestyttäessä kirkon tornin eteen jäävää kuusta. Museovirasto on ehdottanut, että maalinnoitusten yhteyteen laaditaan opastetaulu, jossa kerrotaan maalinnoitusten historiasta. Opastetaulua toteutettaessa on oltava yhteydessä museovirastoon.

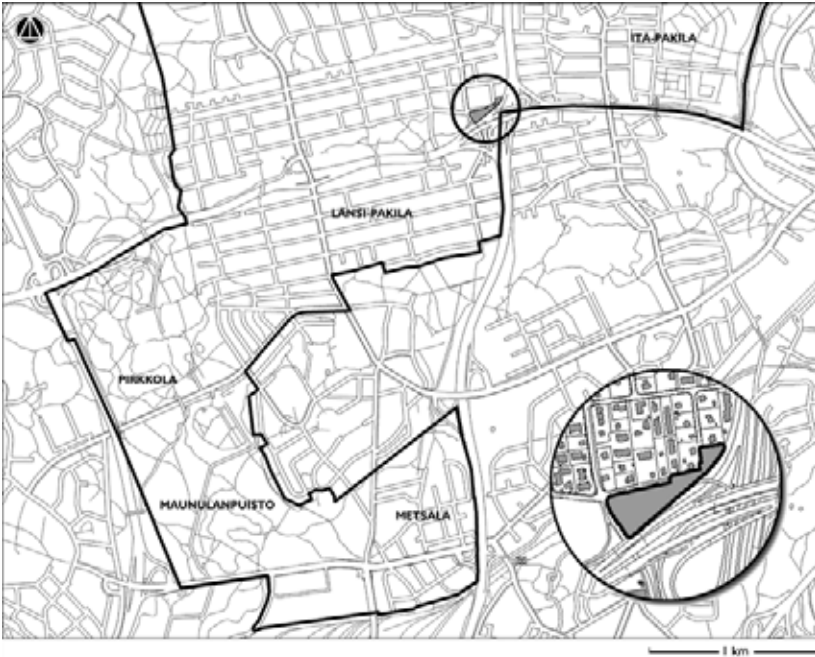
Tavoitteet

Säilytetään alueen metsäinen ilme ja ohjataan kulku viheralueen sisällä selkeille poluille, jolloin maapohjan kulutus kanavoidaan kulkureiteille. Maalinnoitteet säilytetään ohjeen mukaisella hoidolla.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Puistoaluetta hoidetaan luonnonhoidon menetelmin. Huonokuntoisia puita poistetaan ja vesakko perataan. Seuraavalla luonnonhoitokierroksella kirkon tontin laitamille voidaan istuttaa aukkokohtiin muutamia männyntaimia kaatuneiden ja kaadettujen puiden tilalle. Linnoituslaitteita hoidetaan hoito-ohjeen mukaisesti ja mahdollisuuksien mukaan kunnostetaan ja opastetaan. Metsikössä kulkevien polkujen varrelle on kertynyt lautoja ja levyjä, joita on maastoon tuotu ilmeisesti helpottamaan maalinnoitekaivantojen ylittämistä. Puutavarajäte on metsässä epäsiistin näköistä ja siksi tärkeimpien polkujen ylittäessä maalinnoitelaitteita, olisi näihin kohtiin saatava kunnolliset sillat ja selkeät polut. Tämä vähentäisi myös uusien polkujen muodostumista ja maaston kulumista. Polkuverkoston suunnittelu on ajankohtaista viimeistään silloin, kun Länsi-Pakilan leikkipuisto alkaa rakentua. Rakennuttajatoimiston hankerekisteriin on merkitty Länsi-Pakilan leikkipuisto uutena puistokohteena. Sosiaalivirasto on ottanut rakennuksen toteutuksen ohjelmaansa vuodelle 2005. Puiston suunnittelu ajoittuu rakennuksen toteuttamisvuodelle ja toteutus sitä seuraavalle vuodelle. Puiston suunnittelussa on huomioitava erityisesti esteettömyys.

32. PAKILANPUISTO, SYSIMIEHENTIE

<i>pinta-ala</i>	6 703 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36035
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Muurimestarintie, Halkosuontie, Sysimiehentie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3028, 3028.1

Kohteen kuvaus

Kevyenliikenteen reitin pitkästi halkoma metsäkaistale Kehä I:n vierustalla toimii näkösuojana liikennealueelle. Metsikkö pehmentää ramppirakenteiden sijoittumista maastoon. Suojaviheralue on C3-luokan tuoreen kankaan kuusivaltaista sekametsää ja on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa muutamana kuviona (3028 ja 3028.1). Alueella on ojpainanne ja yleisilmeeltään kasvillisuus on sekavaa ja tiheähköä, mistä johtuen alue on tarjonnut asukkailla luvattomia paikkoja tuoda puutarhajätettä. Asemakaavaan merkityt reitit on toteutettu maastossa eri tavalla kuin kaavassa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Elinvoimainen ja siisti suojametsä liikennealueen ja asutuksen välissä toimii sekä näkösuojana että vähentää liikenteen haittoja.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Osa penkereelle istutetuista koivuntaimista on kuollut ja olemassa oleva puusto kaipaa kokonaisuudessaan yleisilmeen siistimistä. Kun alue selkeytyy kasvillisuuden osalta, vähenee varmasti myös puutarhajätteen tuominen. Huonokuntoiset ja kuolleet puut poistetaan ja pienpuustoa siistitään harventamalla jättäen kehittymään erityisesti jalopuita (lehmus, vaahtera), pihlajia ja haapoja selkeinä ryhminä. Havupuustoa suositaan ikivihreyden takia mahdollisuuksien mukaan.

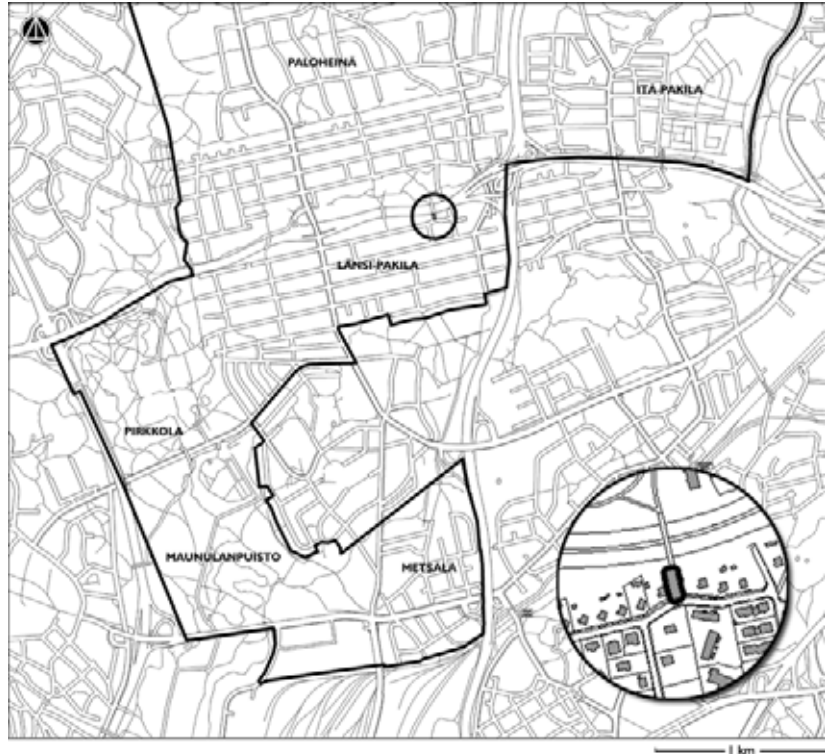

(ylin) Näkymä alueen länsilaidalta:
puutarhajätettä kuljetetaan alueelle
kauempaakin.

(alin) Näkymä itään kohti Tuusulanväylää.

33. KYLÄKUNNANTIE 11-9 VÄLINEN PUISTOKAISTA

pinta-ala 261 m²
 rekisterinumero 36038
 hoitoluokka C1
 osoite Kyläkunnantie
 kaavamerkintä vain reunaviiva
 (puisto)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Maunula-Pakila-
 Torpparinmäki
 luonnonhoidon
 suunnitelma
 2000-2009
 luonnonhoidon 4135.2
 kuvio

Näkymä etelästä Kehä I:n ylittävälle sillalle.

Kohteen kuvaus

Pienen lehtipuuvaltaisen C1-alueen läpi kulkee talvikunnossapidetty reitti yhteys yli Kehä I:n Pakilanpuistoon. Metsikkö on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa osana kuviota 4135.2.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

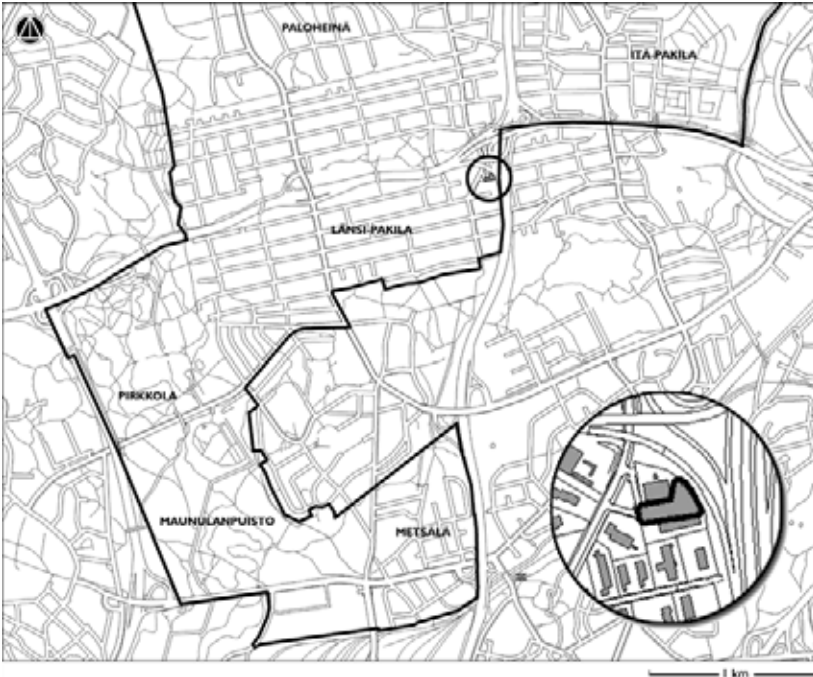
Tavoitteet

Metsikön yleisilme on siisti kevyenliikenteen väylän reunoissa.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti, mutta kiinnitetään erityishuomiota siisteyteen, sillä alueella on runsaasti läpikulkua.

34. JAKOKUNNANTIE 23-25 PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	1 064 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36040
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Jakokunnantie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon</i>	-
<i>kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Suojaviheralue on suurimmalta osaltaan läheisen rivitalon asukkaiden hoidossa olevaa puistomaiseksi muodostunutta metsikköä. Puistomainen hoidon ulkopuolelle jäävää aluetta on aivan Tuusulanväylälle ohjautuvan rampin reunassa sekä muuntajarakennuksen takana. Pohjakasvillisuus on rivitalon puolelta hoidettua nurmikkoa ja nurmikolle on tuotu tamppausteline ja lasten keinu. Alue ei ole mukana luonnonhoitosuunnitelmassa.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojaviheralueen kasvillisuus pidetään elinvoimaisena ja yleisilme siistinä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

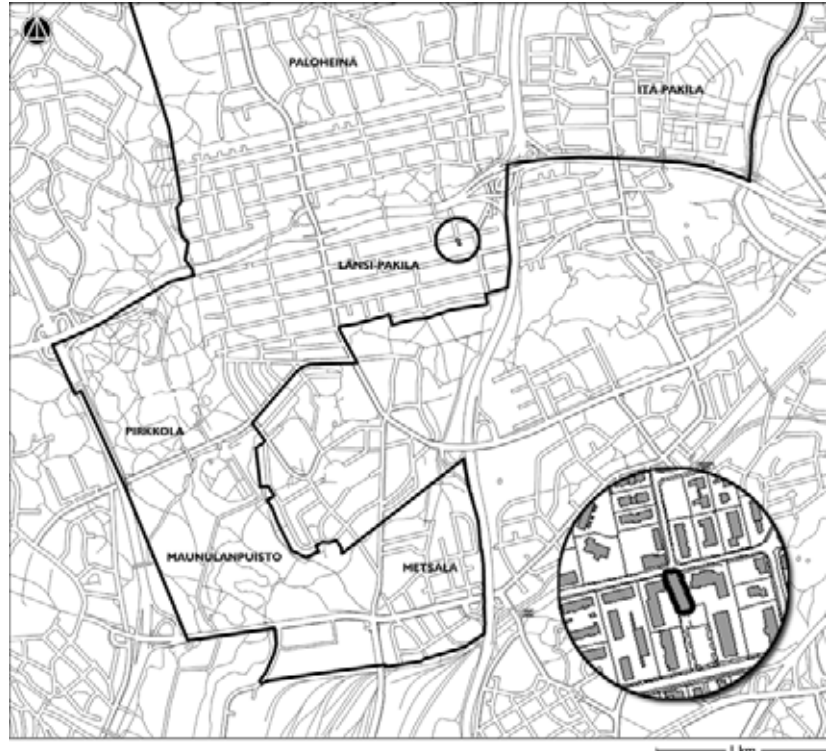
Huonokuntoiset puut ja pensaat poistetaan. Rivitalon asukkaisiin otetaan yhteyttä ja sovitaan alueen hoidon periaatteista: millä alueella asukkaat saavat tehdä siistimistä ja millaisia toimenpiteitä. Alue ei ole ollut mukana luonnonhoitosuunnitelmassa, mutta seuraavalla suunnittelukierroksella liitetään tähän. Hoitoluokkamuuotos tehtiin työn kuluessa C1 :stä C3-luokkaan, sillä kyseessä on suojaviheralue.

Näkymä alueen länsilaidalta.

35. LEPOLANPUISTO

<i>pinta-ala</i>	392 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36043
<i>hoitoluokka</i>	A3
<i>osoite</i>	Lepolantie, Jakotie
<i>kaavamerkintä</i>	vain reunaviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	-
<i>luonnonhoidon</i>	-
<i>kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Sorakäytävän halkaisema puistokaistale johtaa alueelle, jonka kaavallinen ratkaisu poikkeaa maastossa toteutetusta: leikkipaikka on ollut kaavallisesti toriaukealla, joka palvelee pysäköintiä. Leikkipaikalta on poistettu leikkivälineet ja jäljellä on vain metalliä ja hiekkaa eikä penkkisyvennyksiäkään voi enää käyttää ruusujen vallattua alueen.

Käyttäjien toivomukset

Lepolanpuiston tapaus oli esillä Ylipormestarin asukasillalla syksyllä 2002. Siellä yksittäinen asukas kysyi, että miksi leikkivälineet on poistettu. Asukas ei kuitenkaan ollut halukas tekemään aloitetta aiheesta.

Tavoitteet

Säilytetään alue puistomaisena sekä siistinä ja kasvillisuus elinvoimaisena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Työn kuluessa puistoalueen hoitoluokka on pudotettu A2:sta A3:ksi. Leikkipaikka on poistettu ja paikka sopisi jatkossa levähtämiseen, jolloin varustukseksi riittäisi penkit. Kunnostaminen vaatisi kuitenkin suunnitelman tuekseen ja alue on kaavallisesti katuosaston hallinnassa. Kaupunkisuunnitteluvirasto on luvannut

viedä kaavoituksen osalta asiaa eteenpäin kohti järkevää ratkaisua. Työn kuluessa alueella ruosinpihlajarivistöjen alla kasvavat ruusut on leikattu alas ja niiden kasvuunlähtöä seurataan, jonka jälkeen päätetään kasvillisuuden uudistamisesta. Pihlajien kunto tarkistetaan yhdessä puuasiantuntijan kanssa ja pohditaan tuloksen perusteella tarvittaessa uudistamisen aikataulu.

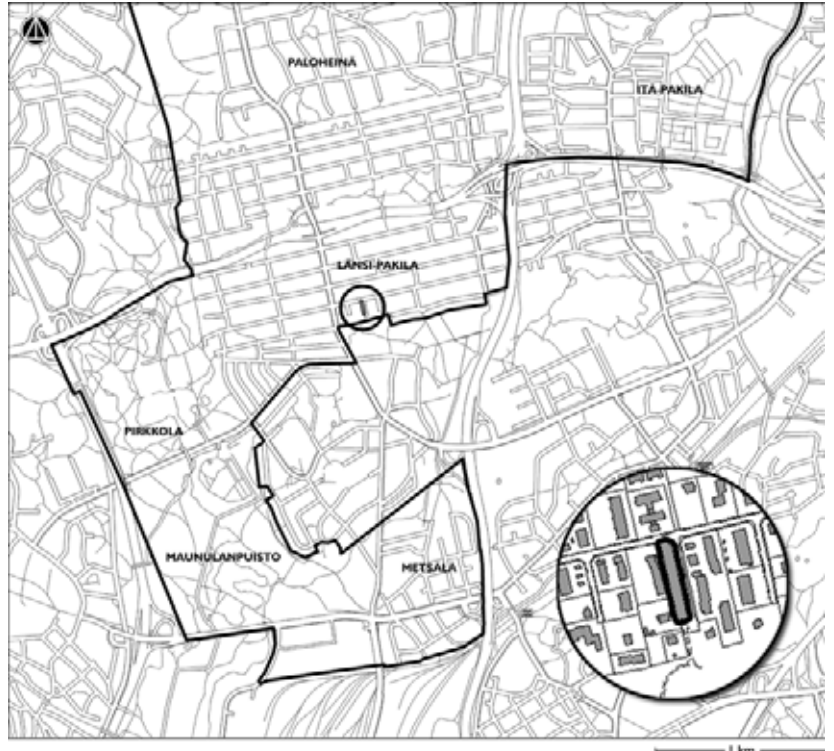
Näkymä pohjoisesta.

Näkymä kaavallisesti toriaukealla sijainneelle leikkipaikalle.

36. ALKUKUJA

<i>pinta-ala</i>	879 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36056
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Alkukuja
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila-Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	-

Kohteen kuvaus

Kapea, Alkukujan varrella oleva sekapuustoinen C1 -alue ei ole ollut mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Metsällä ei ole suurta merkitystä kaupunkikuvan kannalta, mutta se lisää osaltaan suojaa ja vehreyttä Alkukujan asukkaiden pihamaille.

Käyttäjien toivomukset

Asukkaat Alkukujalta ovat toivoneet, että alue säilytetään metsäisenä.

Tavoitteet

Säilytetään metsikkö siistinä ja elinvoimaisena.

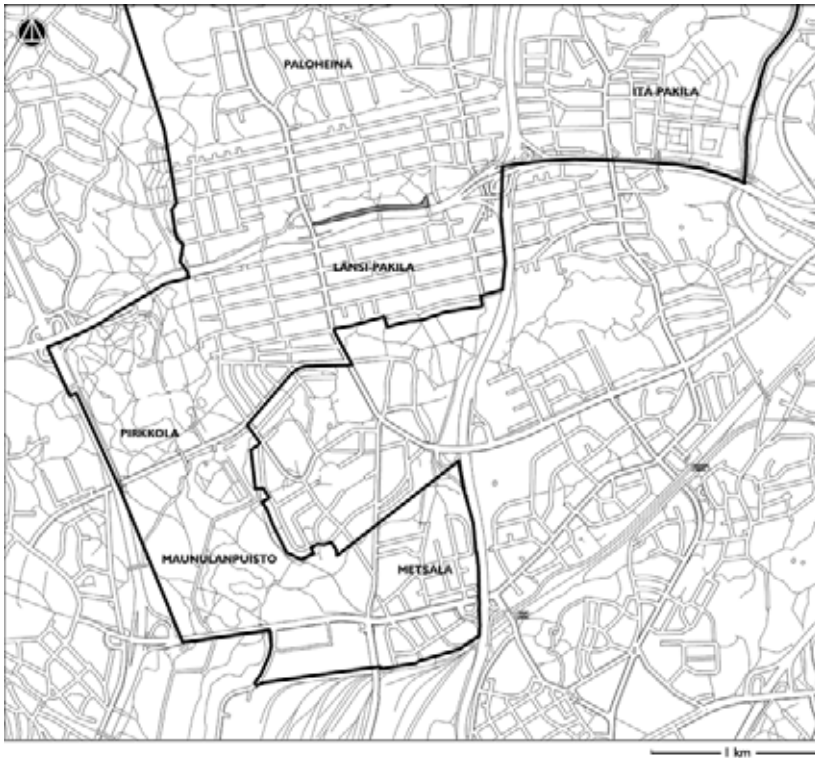
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoidon menetelmin: huonokuntoisten puiden poisto ja pienpuustonhoito. Alue otetaan mukaan luonnonhoitosuunnitelmaan seuraavalla suunnittelukierroksella.

Näkymä pohjoislaidalta.

37. PAKILANPUISTON SUOJAVIHERALUE

pinta-ala 12 172 m²
rekisterinumero 36097
hoitoluokka C3
osoite Muurimestarintie
kaavamerkintä EV (suojaviheralue)
perustamisvuosi -
suunnittelija Maunula-Pakila-
Torpparinmäki
luonnonhoidon
suunnitelma
2000-2009
luonnonhoidon 3027
kuvio

Kohteen kuvaus

Kehä I:n vieressä oleva, Pakilanpuistoon saumattomasti yhtyvä sekapuustoa kasvava suojametsä on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Alueella kulkee asfalttikäytäviä, jotka jatkuvat kevyenliikenteen siltana yli Kehä I:n.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Ylläpidetään metsän suojavaikutusta huolehtimalla puuston kerroksellisuudesta ja elinvoimaisuudesta luonnonhoidon menetelmin.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

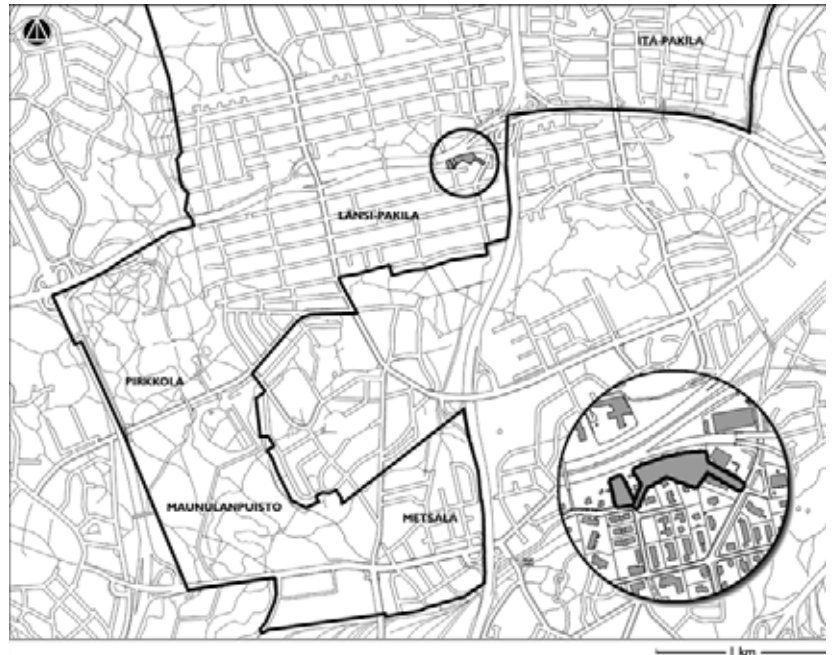
Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti.

Näkymä alueen itäpäästä.

38. KYLÄKUNNANTIE, JAKOKUNNANTIE PUISTO

pinta-ala	5 939 m ² (kaavapinta-ala) 5 256 m ² (hoitopinta-ala)
rekisterinumero	36098
hoitoluokka	C3
osoite	Kyläkunnantie, Jakokunnantie
kaavamerkintä	VP (puisto)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
luonnonhoidon kuvio	4136.1

Kohteen kuvaus

Pientalotontti jakaa viheralueen kahteen osaan. Puisto on lehtipuuvaltaista tuoreen kankaan sekametsää. Metsään on tuotu puutarhajätettä läheisiltä asuintonteilta. Alueen itäisin pääty on rivitalon asukkaiden hoidossa ja asukkaat ovat käyttäneet tonttia rajaavan kuusiaidan takana olevaa puistokaistaletta myös mm. puutarhatyökaluja varastoimiseen. Alueella on myös tasainen varastointialueen olinen kenttä, joka on vuokrattu (viherrekisterissä lisätietoina maininta pysyväisluonteisesti vuokrattuna 683 m²). Kaavassa alueella on kevyenliikenteen reitin varaus, mikä on todennäköisesti tarpeeton.

(ylin) Alueen läntisin kaistale etelästä päin kuvattuna.

(alin) Tonttien väliin jää kapea kaistale yleistä viheraluetta.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

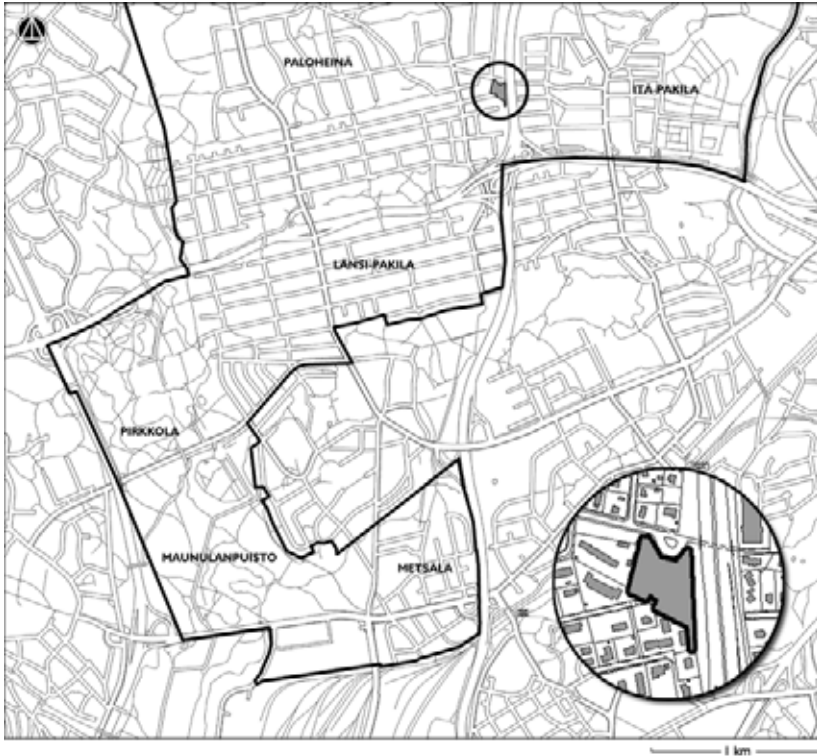
Tavoitteet

Sekametsä pidetään yleisilmeeltään siistinä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Luonnonhoitosuunnitelmassa alue oli C3-hoitoluokkaa, hoitoluokkakartassa C1-alueita, joten karttaan korjattiin jo työn kuluessa hoitoluokaksi C3. Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Lähialueen asukkaalle tiedotetaan puutarhajätteen metsiin viemisestä aiheutuvista haitoista ja kehoitetaan siistimään alue esimerkiksi talkoilla.

39. PALOHEINÄNTIE, TUUSULANTIE SUOJAVIHERALUE

<i>pinta-ala</i>	6 035 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36100
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Paloheinäntie, Tuusulantie
<i>kaavamerkintä</i>	EV (suojaviheralue)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3029

Kohteen kuvaus

Vilkasliikenteisen Tuusulantien varrella, käänköpaikan vierustalla, sijaitseva suojaviheralue on luonnonhoitosuunnitelmassa samaa kuviota kuin viereinen puistoalue 37043. Sekametsä on lehtomaista kangasta ja alueella kasvaa mm. mäntyä, kuusta, koivua, haapaa ja harmaaleppää. Luonnonhoitosuunnitelma esittää kuusen lisäämistä istuttamalla. Alueen laidoilla on muutamia oja.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Suojametsä on siisti ja monipuolinen.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

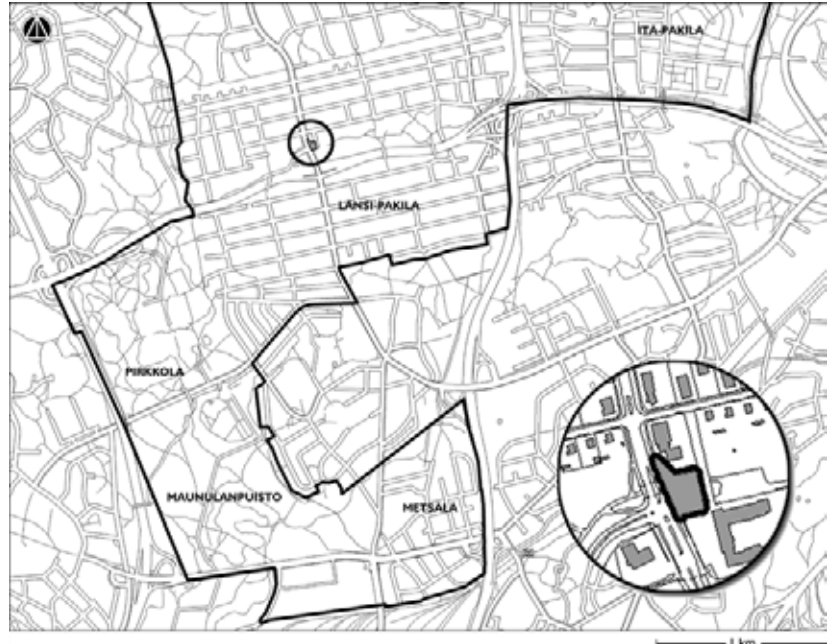
Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti.

Näkymä pohjoisesta.

40. PAKILANTIE, HALKOSUONTIE SUOJAVIHERALUE

pinta-ala	1 493 m ²
rekisterinumero	36231
hoitoluokka	C3
osoite	Pakilantie, Halkosuontie
kaavamerkintä	EV (suojaviheralue)
perustamisvuosi	-
suunnittelija	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
luonnonhoidon kuvio	3012

Kohteen kuvaus

Pakilan koulun tontin vieressä sijaitsee pieni metsikkö Pakilantien alikulkuun johtavan kevyenliikenteen reitin halkomana. Metsikkö on lehtipuuvaltainen ja istutettuna alueella on mongolianvaahteraa. Puiston kevyenliikenteen väylä parannettiin Pakilanpuiston reitin korjauksen yhteydessä vuonna 2002.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Metsikkö toimii siistinä suojametsäsaarekkeena.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoitoluokka korjattiin hoitoluokkakarttaan luonnonhoitosuunnitelman mukaiseksi jo työn aikana (oli hoitoluokkakartassa C1 ja luonnonhoitosuunnitelmassa C3-hoitoluokkaa). Pienpuuston hoito ja huonokuntoisten puiden poisto tehdään joka 2. tai kolmas vuosi, sillä turvallisuussyistä (näkyvyys) aluetta on hoidettava useammin kuin luonnonhoitosuunnitelmaan on kirjattu.

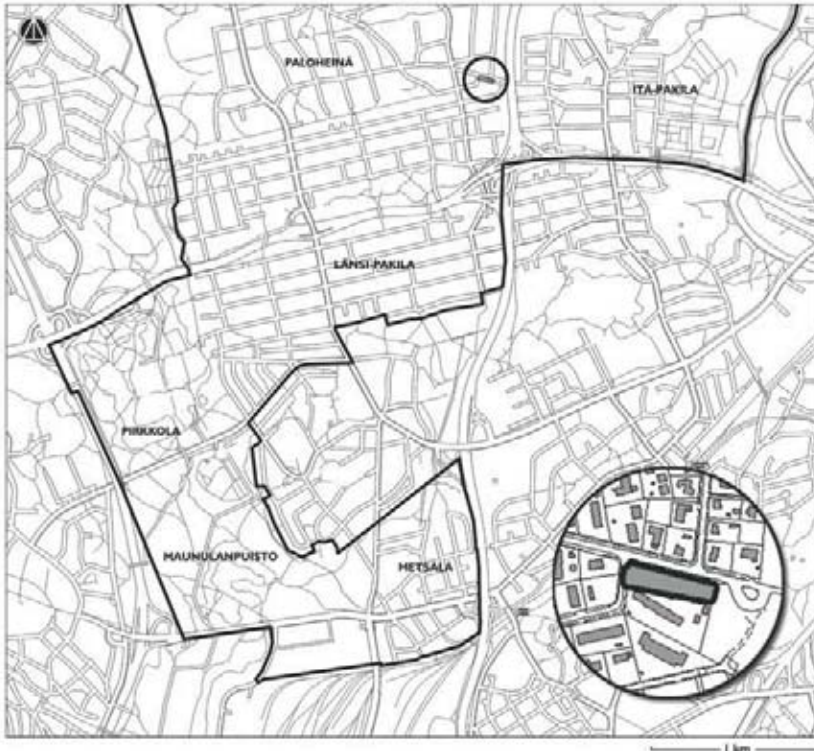
Ylläpidossa huomioitavaa

Alue sijaitsee keskeisesti ja kevyenliikenteen väylä on melko vilkkaasti liikennöity, joten aluetta pidetään silmällä säännöllisesti roskaisuuden ehkäisemiseksi.

Näkymä yläasteen pysäköintipaikalta kohti alikulkuu.

41. PALOHEINÄNTIE, JORONPOLKU PUISTOKAISTA

<i>pinta-ala</i>	1 566 m ²
<i>rekisterinumero</i>	37043
<i>hoitoluokka</i>	C3
<i>osoite</i>	Paloheinäntie, Joronpolku
<i>kaavamerkintä</i>	P (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3029

Kohteen kuvaus

Lehtomaisen kankaan sekametsä toimii suojavaiohykkeenä asutuksen ja kadun välissä.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Metsikkö toimii suojametsävyöhykkeenä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Metsää hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Hoitoluokkaa tarkistettiin työn aikana luonnonhoitosuunnitelman mukaiseksi (C1 -> C3). Viherrekisteriin Miilutien tilalle vaihdettiin Joronpolku.

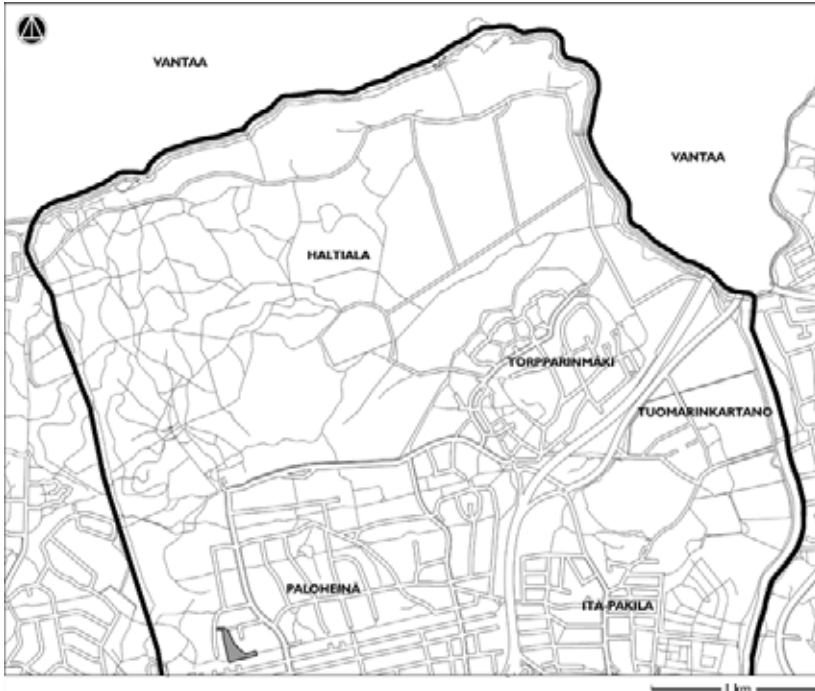
Näkymä Paloheinäntien suuntaisesti kaakkoon.

TUOMARINKYLÄ 403

Paloheinä 35 I

Paloheinän viheralueet ovat melko vaihtelevia ja viheralueverkosto reitteineen on kattava. Alueella on nyt kolme leikkipaikkaa ja hyvät virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet tarjoava Keskuspuisto sekä Haltialan tila ovat lähellä. Metsäalueiden vastapainona on avoimia niittyaukeita. Metsäalueille toivotaan lisää valoisuutta vähentämällä varjostavia, suuria kuusia. Viheralueiden hoitoa pidettiin asukkaiden keskuudessa yleisesti riittävänä, mutta luonnonhoitöiden jäljiltä metsiin on jäänyt paikoitellen hakkuutähteitä hakettamatta. Paloheinään toivotaan koira-aitausta. Asukkaat eivät halua lisärakentamista alueelle.

42. PIKKUSUONPUISTO

<i>pinta-ala</i>	12 339 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36018
<i>hoitoluokka</i>	C1 (10 955 m ²) B2 (1 384 m ²)
<i>osoite</i>	Pakilantie 84-86, Kivimäentie
<i>kaavamerkintä</i>	VP (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3031-3034, 3036

Kohteen kuvaus

Alue on mukana luonnonhoitosuunnitelmassa. Metsässä on sekä tuoretta että lehtomaista kangasta, ja pääpuulaji on rauduskoivu. Metsikössä on myös kostea, puoliavoin niitty, jossa kasvaa pajuja ja muutamia koivuja. Alueen reunalla kulkevaa polkua käytetään jonkin verran oikopolkuna. Polku ei toimi kuitenkaan enää päiväkodin aktiivisena huoltoreitinä, joten kunnostushanketta ei tarvita. Alueen halki virtaa kaksi ojaa, jotka keräävät sadevesiä ympäröiviltä asuinalueilta.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Viheralueella kasvaa elinvoimainen ja vaihtelevia maisematiloja tarjoava sekametsä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

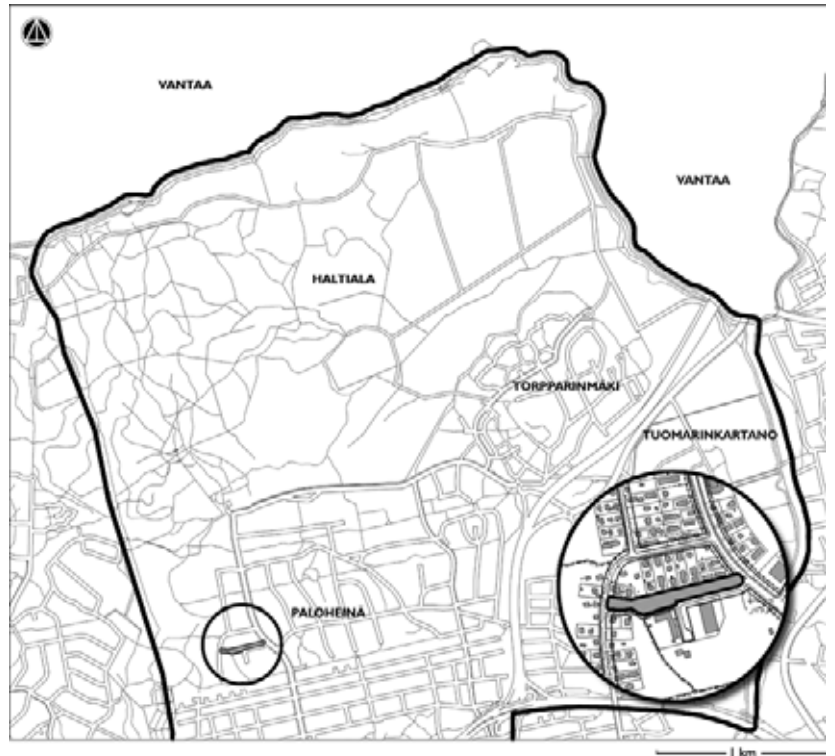
Metsää hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Pienpuustonhoito on tarpeen säännöllisesti toistuvana muutaman vuoden välein sorapintaisen reitin (650 m) välittömässä läheisyydessä (avoimuus ja turvallisuus). Niityn hoitaminen koneellisesti on mahdotonta, sillä niittokone ei pääse liikkumaan alueella puuston ja epätasaisen maaston takia. Puoliavoimen tilan säilyttämiseksi on aukioilta poistettava vesakko muiden alueella tehtävien luonnonhoitotoimenpiteiden yhteydessä.

(ylin) Näkymä etelästä pohjoiseen.
(alin) Näkymä kohti itää.

43. PAKILANTIE, KIVIMÄENPOLKU PUUSTIKKO

pinta-ala 5 289 m²
 rekisterinumero 36019
 hoitoluokka C1
 osoite Pakilantie,
 Kivimäenpolku
 kaavamerkintä VP (puisto)
 perustamisvuosi -
 suunnittelija Maunula-Pakila-
 Torpparinmäki
 luonnonhoidon
 suunnitelma
 2000-2009
 luonnonhoidon 3030, 3031
 kuvio

Kohteen kuvaus

Viheralue on kapea tuoreen ja lehtomaisen kankaan kuusivaltainen sekametsäkaistale liikenneväylän varrella. Alueella kulkee myös ojapainanteet pitkittäisesti kummallakin laidalla.

Käyttäjien toivomukset

Asukkaat ovat toivoneet varjostavien kuusten poistamista.

Tavoitteet

Säilytetään viheralue metsäisenä ja siistinä.

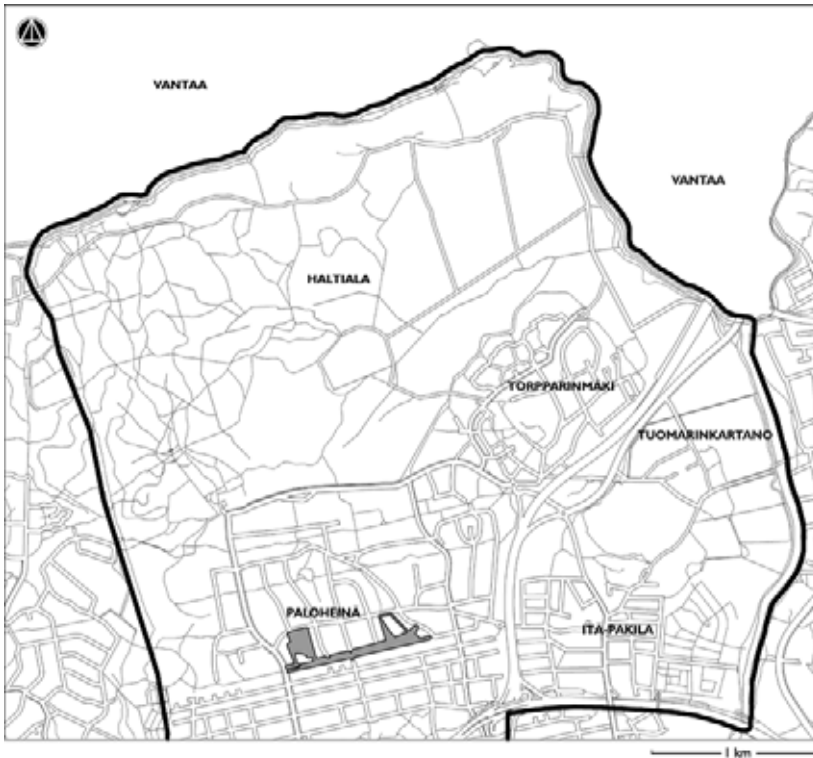
Toimenpiteet

Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti harventamalla metsää lehtipuustoa suosien.

Näkymä Pakilantieltä.

44. NUOTIOPUISTO

<i>pinta-ala</i>	58 916 m ²
<i>rekisterinnumero</i>	36020
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Pakilantie, Kytöniityntie
<i>kaavamerkintä</i>	VP (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Sirpa Tikka Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3043-3053

Kohteen kuvaus

Viehättävällä, metsäisellä puistoalueella on kunnostettuja maalinnoitteita opastetulle alueelle. Puistoalue ulottuu pitkälle itä-länsi-suunnassa ja sen sorapintainen reitti on viherosaston talvikunnossapitämä. Metsät ovat pääasiassa tuoretta kangasta, mutta myös lehtomaisia metsäkuvioita on alueen itäpäässä. Pääpuulajeina alueen metsäkuvioilla ovat rauduskoivu, kuusi ja harmaaleppä. Alue on luonnonhoitosuunnitelmassa mukana, mutta kuvionumerossa on epäselvyyttä: kaikkia karttaan merkittyjä kuvioita ei löydy tekstiosasta. Nuotiopuistossa on myös linnuston kannalta arvokkaita alueita: mustarastas, peippo ja punarinta viihtyvät alueella. Kekomuurahaisilla on Nuotiopuiston alueella ainakin kaksi pesäkekoa. Tuohimäentie-Rohkakuja kohdalla sadevesiviemäri kulkee puiston poikki. Samalla kohdoin metsässä on myös avo-ojia. Välillä Tuohimäentie-Kaskenpolttajantie sadevesiputki kulkee kevyenliikenteen raitin alla. Hernekujan kohdalla on myös avo-ojia puiston poikki.

Käyttäjien toivomukset

Välitalontien kirvesvarsitonttien asukkaat ovat yrittäneet saada lupaa johtaa sadevetensä puiston puolella olevaan avo-ojaan: tämä olisi vaatinut kaivin-

(ylin) Näkymä kunnostettuun linnoitekaivantoon.

(alin) Näkymä kohti itää Pakilantieltä.

koneella työskentelemistä ja puiston kookas ja komea puusto olisi kärsinyt työstä. Tähän perustuen sekä viherosasto että Helsingin Vesi vastustivat lupaa. Asukkaat ovat toivoneet tontteja varjostavan puuston harventamista.

Tavoitteet

Säilytetään puistossa historialliset kerrostumat ja luontoarvot. Pidetään alue siistinä ja houkuttelevana tutustumiskohteena, oleskelupaikkana ja ohikulkupuistona.

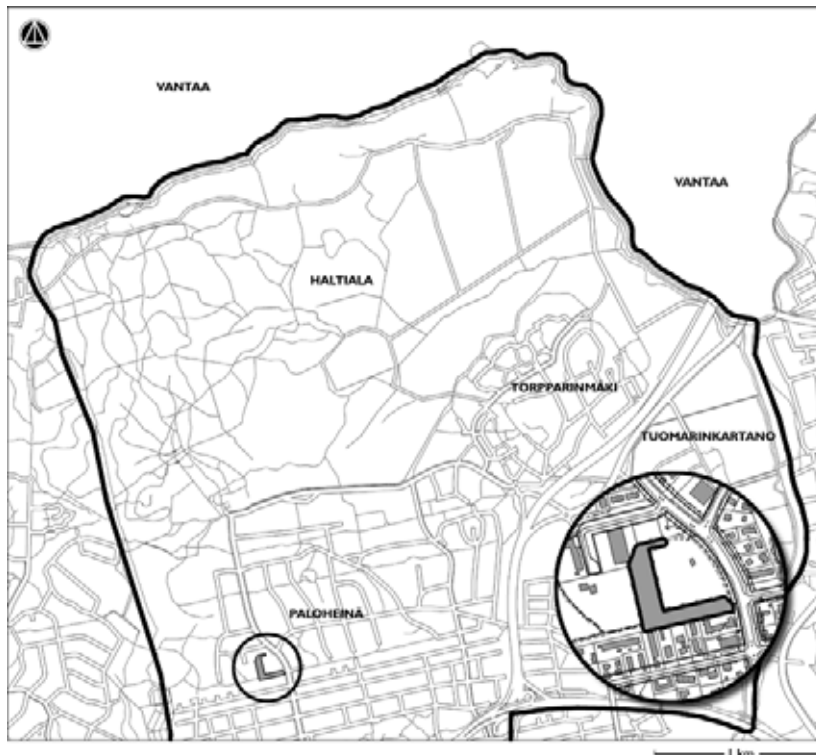
Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti ja hoidossa huomioidaan maalinnoitteiden hoito-ohjeet. Nuotiopuiston keskeisin alue vaatii vesakon poistamisen parin vuoden välein. Varjostavaa kuusikkoa poistetaan alueen keskiosalta ja tilalle kehitetään kuivahko niitty, mikä merkitään myös hoitoluokkakarttaan. Niitty hoidetaan kerran tai kaksi kesässä niittämällä, jotka toteutetaan käsityönä. Niittojäte korjataan alueelta. Puhtaanapitoa kehitetään.

Näkymä puoliavoimelta maalinnoiteniityltä.

45. PIKKUSUONPUISTO LIV:N OSUUS

<i>pinta-ala</i>	6 855 m ²
<i>rekisterinumero</i>	36112
<i>hoitoluokka</i>	C1
<i>osoite</i>	Pakilantie
<i>kaavamerkintä</i>	vain reunaviiva (puisto)
<i>perustamisvuosi</i>	-
<i>suunnittelija</i>	Maunula-Pakila- Torpparinmäki luonnonhoidon suunnitelma 2000-2009
<i>luonnonhoidon kuvio</i>	3036

Kohteen kuvaus

Rauduskoivuvaltainen kuusta alikasvoksena kasvava, tuoreen kankaan sekametsä reunustaa VU-alueita (urheilu- ja virkistysalue) liikuntaviraston hoidossa olevan Pikkusuo-puiston urheilukentän länsi- ja etelälaidalla. Urheilukentän kolmella laidalla on oja. Etelälaidan ojapainanteen vierellä kulkee sorapintainen, viherosaston talvikunnossapidossa oleva käytävä. Kentän eteläpuolelle jäävän käytävän varsi ei ole mukana luonnonhoitosuunnitelmassa ja alueelle kenttää reunustamaan on istutettu mm. mongolianvaahteroita.

Käyttäjien toivomukset

Ei toivomuksia.

Tavoitteet

Viheralueella kasvaa elinvoimainen ja siisti sekametsä.

Suunnitelma seuraavalle 10-vuotiskaudelle

Aluetta hoidetaan luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti. Käytävän varsi otetaan mukaan luonnonhoitosuunnittelun piiriin seuraavalla suunnittelu-kierroksella ja siihen saakka hoidetaan tarpeen mukaan erillistilauksella, mikäli alkaa vesakoitua.

Näkymä Pakilantieltä.